

Alevi Duaları Gülbanklar

Remzi KAPTAN

Alevi Duaları

GÖLBANKLAR

Remzi Kaptan

remzi.kaptan@yahoo.com

Remzi Kaptan, 1976 yılında K. Maraş'ta dünyaya geldi. Bir çok Maraşlı Alevi gibi çocukluğu Maraş olaylarının ağır etkisi altında geçti. Remzi Kaptan, kişilik bilincine ulaştıktan sonra tercihini Alevilik yoluna hizmetten yana yaptı. Bu tercihin gereği olarak Alevilik yoluna hizmetini sürdürmeye devam ediyor.

İletişim için: remzi.kaptan@yahoo.com

Giriş

“Dua nedir?” sorusuna en iyi cevabı Hz. Peygamberin sözüyle verebiliriz. şöyle diyor Hz. Peygamber: “Dua, ibadetin özüdür”. Bundan daha açıklayıcı, tatminkâr bir cevap düşünülemez.

Duanın anlamı, önemi ve işlevi çok büyüktür. Bazı kimseler bunu yadsıyor. Yine bazı kimseler ibadet olarak bir takım biçimsel, yzeyssel hareketleri algılıyorlar. Dolayısıyla duanın önemine ehemmiyet vermiyorlar. Hâlbuki Hz. Peygamberin veciz ifadesiyle dua ibadetin özüdür.

Yaşamın anlamını, önemini, güzelliğini bazı maddi olgularla sınırlamak çok dar bir yaklaşımdır. İnsanın bütün çelişkilerini, istemlerini, özlemlerini, beklentilerini, hayallerini maddiyatla gidereceğini sanması en hafif deyimle safdilliktir. İnsanın yukarıda saydığımız gayelere ulaşması için maddiyat gereklidir. Ancak salt maddiyat yeterli değildir. İnsanı maddiyatla sınırlamak yanlış ve eksik bir yaklaşımdır. İnsanı maddi-manevi bir bütün olarak değerlendirmek gerekiyor. Maneviyatı da bir takım biçimsel rituellere sınırlamak yanlıştır. İşte duanın anlamı ve önemi burada ortaya çıkıyor. Maddenin tıkandığı, yetmediği yerde maneviyat devreye giriyor. Maneviyatın temeli, özü ise duadır. Çünkü dua da insan, yaratıcı Allah’la ryan-püryan iletişimdedir. Bu ilişki sırasında insan Allah’la “dertleşmekte” Allah’a “istemlerini, hayallerini, beklentilerini vs.”

bildirmektedir. Bu için zahiri, görünen yüzüdür. Bunun dışında insan dua ile Allah'a bağlılığını, teslimiyetini dile getirmektedir. Yine dua öncesindeki, sırasındaki ve sonrasındaki ruh hli çok önemlidir. Bu ruh hli, insanın içsel hesaplaşmasının dışa yansımastır.

İnsanın dua etmesi için zamanın, meknın önemi yoktur. Kişi istediği yerde, istediği zamanda, istediği Şekilde, istediği dille, istediği kelimelerle dua edebilir. Elbette toplumsal manada ortak değerlerin oluşması bakımından bir takım ortak duaların, ortak ibadet anlayışlarının, kurallarının olması gerekiyor. Bu doğrudur da. Fakat bizlerin anlatmaya gayret ettiği olayın bireysel boyutudur. Toplumsal ortak değerleri dışladığımız, yok saydığımız, nemsizleştirdiğimiz manası çıkmasın. Bizler ferdin gizli dünyasında Allah ile bütünleşmesinde duanın önemini vurgulamaya çalışıyoruz.

Dua ibadetin özüdür. Gizli-açık, ferdi-toplumsal dua edilebilir. Duanın zel bir merasimi yoktur. İnanmak yeterlidir. Dua, bütün inançların ortak noktasıdır. Dua, insanın yüce olan Allah'a sığınmasıdır. Bu anlamıyla huzurdur dua. Duada zaman, mekn, Őekil sorunu olmadığından, yaratıcıyla sürekli iletişim demektir. Teknolojik ve daha başka akıl almaz gelişmeler ne kadar ilerlemiş olursa olsun insanoğlunun duaya her zaman ihtiyaçı vardır. Bazıları modern hayatın, teknolojinin, bilimsel

gelişmelerin, duaya olan ihtiyaçı dolduracağını sanıyorlar. Bu bir yanılgıdır. İnsanoğlunun zlemleri, ihtirasları, hayalleri, zemedikleri... olduğu müddetçe duaya ihtiyaçı vardır.

Bizler bu çalışmayla, hem bireysel anlamda gülbank örnekleri vereceğiz, hemde toplumsal ibadetimiz olan cemler de okunan glbanklardan, deyişlerden, mersiyelerden, duazlardan - açıklamalarla beraber- örnekler vereceğiz.

Bismişah

Allah Allah, Allah Allah

Vakitler hayır ola, hayırlar feth ola, serler def ola.

Mminler şad u abat ola.

Her dilde bir dilek, her gnlde bir murat vardır.

Dilde dileklerimiz, gnlde muratlarımız kabul ola.

Nefes pir nefesi ola.

Gerçeğe H, mmine ya Ali.

Bismişah.

Allah Allah, Allah Allah.

Vakitler hayır ola, hayırlar feth ola şerler defola, hizmetleriniz kabul ola.

Hazır gaip, zahir, batın cem erenlerinin nuru cemalları aşk ola.
Yüce Allah cümlemizi Ehlibeyt'e nail eyleye.

Hizmet sahiplerinin hsn himmetleri üzerimize hazır ve nazır
ola.

Dilde dilekleriniz kabul, gönülde muratlarınız hasıl ola.
Allah, namerde muhtaç eylemeye.

Dertlerimize derman, hastalarımıza şıfa, borçlarımıza eda nasip
eyleye.

Gökten hayırlı rahmet, yerden hayırlı bereket ihsan eyleye.

On sekiz bin alemle mümin, Müslim cümle kardeşlerimizi
Muhammed- Ali glbangından mahrum eylemeye.

Muhammed-Ali soyunun yardımını üzerimizden eksik olmaya.

Hakk Muhammed Ali, çler, Beşler, Yediler, On İki İmamlar,

On Dört Masumu Pak, On Yedi Kemberbest, Kırklar, Kerbela

Şehitleri, Cümle Erenler katarlarından, didarlarından ayırmaya.

Pirimiz, stadımız Hünkar Hacı Bektaş Veli yardımcımız ve

koruyucumuz ola, üzerimize hazır ve nazır ola !

Duası bizden, kabul Allah'tan ola.

Gerçekler demine, evliya keremine, gönüller birliğiyle H
diyelim.

Cem ve Cemde Okunan Glbanklar, Deyişler, Mersiyeler, Duazlar

Cem Alevilerin toplu halde ettikleri ibadetin adıdır.

Kavram olarak Cem Arapça bir kelime olup toplanma, birikme, bir araya gelme manasına gelmektedir.

Cem'in kaynağı **Kırklar Cem'idir**.

Cem ibadetini diğer inançlardaki ibadetlerden farklı kılan en önemli unsur; Cem de bulunanların aynı zamanda toplumda hesap vermekle yükümlü olmalarıdır. Cem de bulunanlar bir birlerinden **Razı Olmak** zorundalar.

Cem de bulunan bir kişi başka bir kişiye dargınsa, bu iki kişinin dargınlıkları giderilmeden, barışmaları sağlanmadan Cem'e başlanmaz.

Alevilerin toplu anlamda temel ibadeti olan Cem, bir **DEDE**'nin gözetiminde, önderliğinde yerine getirilir.

Cem ibadetine katil, hırsız, yolsuz, düşkün kimseler giremez.

Cem ibadetini kısa bir şekilde tanımlamak mümkün değil. Bu anlamda Cem'in ne olduğunu ve nasıl uygulandığını tam manasıyla kavramak için en yakındaki Cem evine gidip bilgilenmek gerekiyor.

Buraya kadar cem hakkında genel bilgiler verdik. Cemin anlam ve öneminin kavranılması için biraz daha detaylandrmak gerekiyor.

Son yüz yıldır kendinden mahrum kalan dimağların tekrar ze dönüşlerinin en esaslı yolu cemlerden, cem olmaktan geçer. Toplumsal düzenin ve bireysel i huzurun yolu, yani kendisiyle, doğayla ve çevresi ile barışık bir kişilik olabilmenin yolu; yüz yılların ötesinden szlp gelen değerlerle buluşmaktan geçer.

Belki tam manasıyla günümüz cemleri o olması gereken nurani atmosferlerin hakim olduğu boyutları, asırlardır cemlerden uzak kalanlara yansıtılmıyordur. Bir çok yönüyle –pratik manada- eksiklikler, yetmezlikler olabilir. Bütün bu eksiklikler, yetmezlikler, praktize edenlerin ham ervahlıkları, bilinç bulanıklığı cemleri gerçek amacından daha az işlevli hale getiriyor olabilir. **Bütün bu olumsuz diyebileceğimiz pratik durumlar cemlerin anlam ve öneminden bir eksilme meydana getirmiyor.**

Her Őeye çok çabuk bir Şekilde ulaşılıp tüketildiği bu zamanlarda, cemde aynı Şekilde yaklaşanlar bir menzil almazlar.

Pratikte bazı yetmezlikler yaşanıyor. Ancak bütün olumsuzluklara rağmen samimiyetle cem olmak isteyen, ikrarına

sadık olanların kısa sürede cemin gerçek mana ve anlamını kavrayacaklarına, daha doğrusu cemi yaşayacaklarına şüphe yok. Ancak ihlaslı olmayan, şphecı yaklaşan, cem meydanına bütün kötü duygu ve düşüncelerden arınmamış olarak gelenler için cem meydanı bir dar meydanı olacaktır.

Cem girerken ilk samimiyet sınavı girişte başlar. Cem meydanının kapısına niyaz edilir. Eşiğe basılmadan meydana varılır. Bunlardan önce ceme gelirken bütün art niyet ve n yargılardan arınmış olarak, sadece bilinç yoluyla değil, aynı zamanda duygu yoluyla da, sezgisel olarak da cem yaşanılmaya çalışılır.

Cemden, semahtan, lokmadan, ferraştan, glbanktan, gzcden, ikrardan, 4 kapı 40 makamdan, deyiş ve duazdan, musahiplikten, erağdan, dededen... ve daha nice sır içinde sırdan, yol içinden yoldan bihaber olan bilinç ve duyguların cemi basite almamaları gerekiyor. Eğer çok ucuz ve basit şekilde bir yaklaşım gösterilirse, bir tiyatro seyrederek gibi yaklaşılırsa; o vakit asırlardır insanları ve insanlığı cemden mahrum bırakmak isteyen yezitlerin amaçları gerçekleşmiş olur.

Cem; huzuru arayanların, düzeni mükemmel şekilde kurup kurumlaştırmak isteyenlerin, kendini bilmek isteyenlerin, arınıp aklanmak isteyenlerin, ölüp yeniden doğmak isteyenlerin, sırrı hakikate ermek isteyenlerin, var olmak

için yok olmayı göze alanların, semah dönüp gökyüzüne ağanların... dır.

Cem, ikrar verip ikrarına sadik olanlarındır.

Dara durmaktır cem, Mansur misali.

Aşkınlığın, yceliğin yaşandığı, yaşatıldığı meydandır cem meydanı. Eğrinin dz olduğu, yalanın yersiz olduğu, Hakkın ve can`ın esas olduğu, bir olduğu meydandır cem meydanı.

Cem; mkemmelliğe, insanı, İnsani Kamil olmaya gtren yoldur.

Cemde okunan glbanklar

Cem aılış gülbankı

Bismişah, Allah Allah.

Akşamlar hayır ola, hayırlar feth ola, şerler def ola, mminler bermurad ola, demler daim, Cemler kaim ola.

Hazır-gaip, zahir-batın cem erenlerinin nuru cemalları aşk ola.

Ehlibeytin, lerin, Beşlerin, Yedilerin, Oniki İmamların, Ondrt Masum Pakların, Onyeddi Kemerbestlerin, Kırkların, cümle erenlerin katarından, didarından ayırmaya.

Her dilde bir dilek, her gnlde bir murat vardır. İnanđığımız, gvendiğimiz yce Yaradan, dilde dileklerimizi, gönülde muratlarımızı vere.

Allah, namerde-merde muhtaç eylemeye.

Duvarımızdan taş, gözlerimizden yaş dökmeye.

Genç yaşta ölüm, ihtiyarlıkta zulüm vermeye.

Hak evimizin, toplumumuzun ağız tatlılığını bozmaya.

Huzur vere, dertlerimize derman, hastalarımıza şifa, borlarımıza eda nasip eyleye.

Yolumuzu yolsuza, yüzümüzü nursuza uğratmaya.

Gökten hayırlı rahmetler, yerden hayırlı bereketler; ana-babasına, toplumuna hayırlı evlatlar vere.

On sekiz bin alemle mümin, Müslim cümle kardeşlerimizi
Muhammed- Ali glbangından mahrum eylemeye.

Çağırdığımızda, bunaldığımızda Hızır yoldaşımız; şah-ı Merdan
Ali kardaşımız, Hünkar Hacı Bektaş Veli de haldaşımız ola.

Duası bizden, kabul Allah'tan ola.

Gerçekler demine, evliya keremine, gönüller birliğiyle gerçeğe
H diyelim.

Süpürgeci (Faraş/Ferraş) hizmeti gülbankı

Süpürgeci, süpürgesini eline alıp, üç kez “ *H erenler! Hak-Muhammed-Ali ’nin hizmeti geliyor...* ” der, her seferinde bir adım atarak meydanın ortasına kadar gelir , süpürgeyi sağına indirip yere niyaz eder süpürgeyi alıp ayağa kalkar, ayakları mühürlü ne eğilir; “Allah, Muhammed, Ya Ali...” diye meydana üç kez süpürge çalıp, süpürge sol koltuğunda dara durur ve Şu tercümanı okur:

“Destur Pirim!

Gruh-i Nci ’yim, Kırklar Meydanı ’nda sprgeciyim

Pir divanında durucuyum

Hüseyin-i Kerbela için gözlerim kan yaştır

Lanet olsun Yezid’in bağrı kara taştır

Erenler meydanında Aliyyel-Mürteza baştır

Pîrimiz Kırklar içinde Seyyid-i Ferraş ’tır

Allah eyvallah...Nefes Prdedir...”

Süpürgeci hizmetini yerine getiren bu gülbankı okuduktan sonra dede sprgeciye Şu duayı verir:

“Allah... Allah...”

*Sprgeci Selman, kr olsun Mervan, cennette Rıdvan
Zuhura gelsin Mehdi-i Sahib-zaman
Yardımcımız olsun Oniki İmam
Hizmetinden Őefaata bulasın
Seyyid-i FerrasŐın himmeti üzerinde ola
Gerçeğe H...”*

(Sprgecinin vereceği diğer bir sprge tercemanı da Őyledir:
“Biz üç bacıyız, Gruh-i Naci’yiz, Kırklar Meydanı’nda
sprgeciyiz.

*Sprgeci Selman, kr olsun Mervan, carımıza yetişsin Mehdi-i
Sahib-zaman. Allah, eyvallah. Nefes Pir’dedir...”*

Dedenin sprgeciye vereceği diğer bir dua da Őudur:
“Allah...Allah...Hayır hizmetin kabul yüzün ak ola.

*Durduğun dardan, divandan iyilikler gresin.
Hak-Muhammed-Ali katarından, didarından ayırmaya.
Seyyid-i FerrasŐın himmeti üzerinde hazır ve nazır ola.
Hizmetinden Őefaata bulasın.
Gerçeğe H...”*

Meydan postu seccade hizmeti gülbankı

Süpürgeci, meydana süpürge çalıp duasını aldıktan sonra, bu hizmeti yerine getirecek olan can post'u (seccadeyi) kollarının üzerine alıp üç kez: “*Hü erenler! Muhammed-Ali'nin hizmeti geliyor!*” der, her seferinde bir adım atarak meydanın ortasına kadar gelip dara durur ve şu tercümanı okur:

“Destur Pirim!

Muhammed Mustafa'nındır bu seccade

Aliyyel Mürteza'nındır bu seccade

Hatice-i Kübra, Fatıma-yi Zehra'nındır bu seccade

Oniki İmamlarındır bu seccade

Pîrimiz Hünkâr Hacı Bektaş Veli'nindir bu seccade

Cem birliğine, sohbet sırrına, evliya keremine

Hü diyelim, Allah eyvallah

Nefes Pirdedir...”

Dede, postu seren hizmet sahibine şu duayı verir:

“Allah...Allah...”

Post kadim ola, inkâr feth ola.

Hayırlıĝa gelmiş, hayırlıĝa serilmiş ola.

*Kırklar meydanına serilen bu kutsal postun üzerinde sorgulanan
canların didarı cennet ola, günahları affola.*

Seccaden temiz, yüzün ak ola.

Hizmetinden şefaata bulasın.

Dil bizden, nefes Hazret-i Pr'den ola.

Gerçekler demine, H mümine Ya Ali... ”

Duasını alan bu hizmeti yapan can, postu meydana serer, dört
tarafına “ Allah, Muhammed, Ya Ali, Hünkâr Hacı Bektaş
Veli... ” diyerek niyaz eder, geri geri ve diz üzeri gider, yerine
oturur

İbriktar/Tezekar hizmeti gülbankı

İbriktarın okuduğu gülbank:

“Destur Pîrim!

Ben gulam-ı Haydariyem

Adûdan etmem havf-u bâk

Çünkü bu hizmette örnektir bana Selman-ı Pâk

Gönlümüzü Hakka bağlayıp, yunduk, arındık, olduk pâk

Nefes pirdedir... ”

Dedenin, hizmetin yerine getirilmesinden sonra okuduğu dua:

“Allah...Allah...

*Hizmetleriniz kabul, muratlarınız hasıl ola. İsteğinizi, dileğinizi
Hak-Muhammed-Ali vere. Elleriniz dert görmeye, gönlünüz
incinmeye.*

Hizmetinizden şefaât bulasınız.

Selman-ı Pâk'in hüsnü himmeti üzerinizde ola.

Gerçeğe hü... ”

Saka hizmeti ve gülbankı

Saka hizmeti ile Hz. Hüseyin ve Kerbela şehitleri anılır, onların anısına su dağıtılır ve mersiyeler okunur. Saka suyu dağıtmadaki asıl amaç inancı, yiğitliği ve dürüstlüğü simgeleyen Hz.

Hüseyin'i sevgiyle anmak; kötülüğü, haksızlığı, zulmü, vahşeti, alçaklığı simgeleyen Yezit ve Yezit zihniyetini lanetlemektir.

Saka hizmetini yerine getiren, su dolu bir kabla (ve birkaç bardakla) gelip, üç kez:

-Hü erenler! Hak, Muhammed, Ali'nin hizmeti geliyor... der. Bu cümleyi her söyleyişinde bir adım atarak meydanın ortasına kadar gelip, su kabını ve bardakları sağına indirip, yere niyaz eder, yine su dolu kabı ve bardakları eline alıp ayağa kalkar, ayakları mühürlü dâr'a durur ve şu tercemanı okur:

“Destur Pîrim!

Lutfuna muhtacız, eyle ihsan Ya Hüseyin

Derdimize senden derman eyle derman Ya Hüseyin

Gayriye muhtaç eyleme sevenleri el-aman

Sen medet kıl bizlere her dem Ya Hüseyin

Yüzbin kere lanet olsun o sapıtmiş Güruha

Ahdi bozup şehit kıldılar onlar seni Ya Hüseyin

Güzel ismin hakkı için zikredeni darda koyma

Esenlik ver yaşlı gözle ağlayana Ya Hüseyin

İznin ile su getirelim aşkına vermek için

Aşkınla içenlere kıl âb-ı hayat Ya Hüseyin” der, suyu dualaması için sürahiyi dedenin önüne götürür ve dede şu gülbangi verir:

“ Allah...Allah...Erenlerin himmeti ile, Muhammed-Ali aşkına, Hazret-i İmam Hüseyin ile Kerbela’da susuz şehit düşenlerin tertemiz ruhları yüzü suyu hürmetine, Fatma anamızın şefkatine, yolumuzu-erkânımızı kuran gerçek erenlerin hürmetine, bir yudum içenin bir damlası üzerine düşenin dualarını kabul eyle, günahlarını affeyle. Nur ola, sır ola, kalbe gevher ola. Dertlere deva, hastalara şifa, borçlara eda ola. Dil bizden, kerem Hazret-i Hüseyin-i Kerbela’dan ola. Yuf münkire, lanet Yezid’e, rahmet mümine olsun Gerçeğe hü...” Saka elindeki sürahidenden bir bardağa birer yudumluk su koyarak, dede ile beraber üç kişiye su verir. Su verirken yüksek sesle:

*“Geçmişiz biz can-ü baştan Hak erenler aşkına
Can gözü dem-be-dem Hakk’ı görenler aşkına*

*Kerbela'da su içmeden can verenler aşkına
Gözüm yaşın sebil ettim , için İmam Hüseyin aşkına
Aşk olsun içenlere, rahmet göçenlere, lanet Yezid'e” der.*

Dede suyu içmeden önce cemaate “Hüseyin-i Kerbela ve tüm şehitlerimizin anısına ve aşkına bir yudum suyu içmeme helallik veriyor musunuz canlar?” diye sorar ve “Bu su, Kerbela şehitlerinin suyudur. O mazlum ve masumlar gibi alınız ak, gönlünüz pâk ola...” diye dua eder.

Bundan sonra saka, meydanın çevresinde dolanarak elindeki sudan az miktarda olmak üzere tüm cemde oturanlara serper ve bu iş süresince yüksek sesle şu cümleleri tekrarlar: “Allah’ın selamı üzerine olsun Ya Hüseyin. Muhammed Mustafa aşkına, Aliyyel Mürteza aşkına...Kerbela şehitleri aşkına...İmam Hüseyin ve onun yolunu sürenler aşkına...(su...su...) diye şehit olan masumların aşkına...Kerbela şehitlerinin yüzü suyu hürmetine, özümüzü, gönüllerimizi tertemiz eyle Ya Hüseyin...Sakkahüm Ya İmam Hasan...Sakkahüm Şah Hüseyin...Şefaet eyle damlası düşene Ya Hüseyin...Yardım eyle Allah Allah çağrışana Ya Hüseyin...” der.

Duaz ve Deyiş

Duaz, Duazdeh'in kısaltılmış halidir. Duazdeh Farsça olup on iki (12) anlamına gelmektedir.

Duaz, cem ayinlerinde söylenen ve On İki İmamların adlarının geçtiği deyişlerdir. Bu deyişlerde Ayrıca On İki İmamların yanı sıra başta Hz. Peygamber ve Hacı Bektaş Veli olmak üzere Alevi ulularının adları geçmektedir.

Duaz için “deyişler”lerdir tanımını yaptık. Anlaşılır olması için böyle bir tanım uygundur. Ancak duaz bir nevi dua olarak da algılana bilinir.

Şüphesiz Alevilik ve Aleviler hakkında biraz bilgi sahibi olan kişiler için duaz'in, nefes'in, türkü'nün, deyiş'in farklı anlamlara sahip olduğu aşikardır. Fakat günümüz gerçekliği doğrultusunda genel bir tanım olması ve bu tanımın yaygınlaşıp kabul görmesi için Deyiş tanımı en uygun olanıdır. **Deyiş; Aleviliği çağrıştıran her melodinin adıdır.** Türkü, nefes, duaz bunlar da alt adlardır. Yoz ve yobaz üretimden farklı olunduğunun anlaşılması için Deyiş en uygun tanımlımadır.

On iki hizmet deyisi

Haktan bize nida geldi
Pirim sana beyan olsun

Ŗahdan bize name geldi
Rehberime haber olsun

Ŗah kuluna kıldı nazar
Dört kalıptan adem szer
Zeval gelmiŖ cemi bozar
Gözcü sana haber olsun

Zakirin zikri saz ile
Kuran okur avaz ile
Mümin Müslim niyaz ile
Zakirlere haber olsun

Hak kuluna nazar eyler
Hakkın kalamını söyler
Mümin gelmiŖ mrvet diler
Peyik sana haber olsun

Mmini çekti meydana
Mnkiri sürdü zindana
Hizmet verildi Selman'a
FaraŖçıya haber olsun

Mümin yolun yakın ister
Mnkirlerden sakın ister
Delil yanmaz yağın ister
Delilciye haber olsun

Bu yola giden nâcidir
Erenler kardeş bacıdır
Cem kilidi kapıcıdır
Kapıcıya haber olsun

Zakirlerin zikri sazdır
Okunan deyiş düazdır
Mümin hak ile niyazdır
Niyazcıya haber olsun

Hak kuluna kıldı rahmet
Sana niyaz Ya Muhammed
Hizmet görüldü muhabbet
Tezekere haber olsun

Yola giden haslar hası
Mümin giyer Hak libası
Doldur ver engrn tası
Sakacıya haber olsun

Şah Hatayi'm varı geldi
Müminlerin kârı geldi
Hakkın armağanı geldi
İznikçiye haber olsun

Medet Allah medet, medet ya
Ali Bizi dergahından mahrum eyleme
Pirim Hünkar Hacı Bektaşı Veli
Bizi dergahından mahrum eyleme

Adem-i Seyfullah Adem hakkı için
Muhammet Mustafa Hatem hakkı için
Eyüb'e verdiğin sitem hakkı için
Bizi dergahından mahrum eyleme

Hasan' ın aşkına kıldım zarı
Şah Hüseyin dinimizin serveri
Alemin carısın cenabı bari
Bizi dergahından mahrum eyleme

Zeynel'in canına da kıldılar ceza
Muhammet Bakır'dır sırrı Mürteza
İmam Cafer Kazım Musa el Rıza
Bizi dergahından mahrum eyleme

Muhammed' im der ki didarım haktır
Taki Naki Askeri errahanimdir
Severim Mehdi'yi niyazım vardır
Bizi dergahından mahrum eyleme

Tevhit

Muhammed'i candan sev ki,
Ali'ye Selman olasın.
Ehlibeyt'e gönül ver ki
Ali'ye Selman olasın.

Muhammed'i hazır bil ki
Canı Hakk'a nazır bil ki
Her gördüğün Hızır bil ki
Ali'ye Selman olasın.

Muhammed'e gönül kat ki
Ceht edip rehberine yet ki
Bir gerçekten etek tut ki
Ali'ye Selman olasın.

Hasan ile girdim ceme
Hüseyin sırrını deme
Musahipsiz lokma yeme
Ali'ye Selman olasın.

Zeynel Bakır, Cafer, Kâzım
Rıza'ya bağlıdır özüm
Hatırın kırma şahbazın
Ali'ye Selman olasın.

Taki'ye, Naki'ye eriş
Askeri'de biter her iş
Mehdi'nin sırrına karış
Ali'ye Selman olasın.

şah Hatayi'm özün ırma
Gerçekler gönlünü kırma
Her ademe sırrın verme
Ali'ye Selman olasın.

Medet Ey Allah'im medet
Gel dertlere derman eyle
Yetiş Yâ Ali Muhammed
Gel dertlere derman eyle.

Hasan, Hüseyin aşkına
Yardım ederler düşküne
İmam Zeynel'in aşkına
Gel dertlere derman eyle.

İmam Bakır'ın katına
Cafer'in ilmi zatına
Musa, Rıza hürmetine
Gel dertlere derman eyle.

Œah Taki'nin hem Naki'nin
İmam Hasan-l Askeri'nin
Yargılamak senin Œanın
Gel dertlere derman eyle.

Gelip Hak'tan dilek dile
Mehdi sahip zaman gele
Dedemoğlu secde kıla
Gel dertlere derman eyle.

Ol Kırkların ceminde
La ilâhe illallâh
Erenler meydanında
La ilâhe illallâh

Hak leylâhe illallah
La ilâhe illallâh
Ali mrŒid güzel Œah
Œahım eyvallah eyvallah

El çaldılar dest-i kefe
Dediler ki cana sefa
YetiŒ Muhammed Mustafa
La ilâhe illallâh

Hak leylâhe illallah
La ilâhe illallâh
Ali mrid güzel Şah
Őahım eyvallah eyvallah

İmam Hasan meydanda
Şah Hüseyin irfanda
İmam Zeynel zindanda
La ilâhe illallâh

Hak leylâhe illallah
La ilâhe illallâh
Ali mrid güzel Şah
Őahım eyvallah eyvallah

İmam Bâkır sultanı
İmam Câfer erkânı
Yetiş keremler kânı
La ilâhe illallâh

Hak leylâhe illallah
La ilâhe illallâh
Ali mrid güzel Şah
Őahım eyvallah eyvallah

Mûsa-i Kâzım Şah'tır
Daim der Hakka Şükür
İmam Rıza bin okur
La ilâhe illallâh

Hak leylâhe illallah
La ilâhe illallâh
Ali mürŐid güzel Şah
Őahım eyvallah eyvallah

Tak, Nak engine
Al'Asker'in dengine
Mehdi resul cengine
La ilâhe illallâh

Hak leylâhe illallah
La ilâhe illallâh
Ali mürŐid güzel Şah
Őahım eyvallah eyvallah

Kalmadı imamlar derdi
AŐkı muhabbet verdi
Derviş Veli'nin virdi
La ilâhe illallâh

Mersiye

Mersiye, Kerbela vakasını işleyen, Ehlibeyte ve On İki İmamlara bağlılığı, sevgiyi dile getiren bir Őir türüdür. Özelikle Muharrem Ay'ı boyunca söylenen ve Ehlibeyt taraftarlarının olduğu her coğrafyada ve her dilde söylenen ağıtlar bütünüdür mersiyeler. Mersiyelerde zalim olana, haksız olana bir öfke var. Yine mazlum olana, haklı olana bir sevgi ve sempati var. Mersiyeleri salt ağıt boyutuyla algılamak eksiklik olur. Mersiyeler bu noktada bilinç taşımasıdır. Aynı zamanda ne kadar da zaman geçmiş olursa olsun iyinin unutulmayacağının ve kötünün, zalimin her daim lanetleneceğinin göstergeleridir. Edebi açıdan, Ehlibeyte bağlı olanlar için bir edebi zenginliktir.

Bugün matem günü geldi
Ah Hüseyin Şah Hüseyin
Senin derdin bağrım deldi
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

Kerbela'nın n yazı
Yreğimden çıkamaz sızı
Yezitler mi kırdı sizi
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

Bizimle gelenler gelsin
Serini meydana koysun

Hüseyin'le Őehid olsun
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

Kerbela'nın yazıları
Őehid düŐtü gazileri
Fatmana'nın kuzuları
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

Kerbela'nın n düzdür
Geceler bana gündüzdür
Şah Kerbela'da yalnızdır
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

Hr Şehit atından düŐtü
Kafirler başına Őt
Müminlere matem düŐtü
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

İŞte geldi bahar yazlar
Yazı yazlar, gözü gözler
Fatman yolların gözler
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

Kerbela'nın n ağlı
Benim ciğerciğim dağlı
Hazret-i Ali'nin oğlu
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

Atan Ali, anan Fatma
Dert üstüne dertler katma
Didarından mahrum etme
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

Fatmana zülfünü çözer
Ağlayı ağlayı gezer
Müminlerin bağrın ezer
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

Gazel oldu bahçe bağlar
Dumanlıdır yüce dağlar
Can Hatayi yanar ağlar
Ah Hüseyin Şah Hüseyin

Miraname

Geldi ağırdı Cebrail
Hak Muhammed Mustafa'ya
Hak seni Mirac'a okur
Dvete Kadir Hdaya.

Evvel emnet budur ki
Piri, rehberi tutasın
Kadim erkna yatasın
Tariki müstakime.

Muhammed skuta vardı
Vardı Hakk'ı zikreledi
Ŗimdi senden el tutayım
Hak buyurdu vedduha.

Muhammedin belin bağladı
Anda ahir Cebrail
İki gönül bir oluben
Hep yürüdüler dergha.

Vardı dergh kapısına
Gördü orda bir arslan yatar
Arslan anda hamle kıldı
Korktu Muhammed Mustafa.

Buyurdu Sırr-ı Kâinat
Korkma Yâ Habibim dedi
Hatemi ağzına ver ki
Arslan ister bir nişane.

Hatemi ağzına verdi
Arslan orda oldu sakin
Muhammed'e yol veruben
Arslan gitti nihaneye.

Vardı Hakk'ı tavaf etti
Evvela bunu söyledi
Ne heybetli şirin varmış
Hayli cevreyledi bize.

Gördü bir biçare derviş
Hemen yutmak diledi
Ali yanımda olaydı
Dayanırdım ol şahıma.

Gel benim sırr-ı devletlim
Sana tabiyim ey habibim
Eğiliben secde kıldı
Eşiği kıblegâhına.

Kudretten üç hon geldi
Sütü elma baldan aldı
Muhammed destini sundu
Nuş Etti Azametullaha.

Doksan bin kelam danıştı
İki cihan dostu dostuna
Tevhidi armağan verdi
Yeryüzündeki insana.

Muhammed ayağa kalktı
Hep ümmetini diledi
Ümmetine rahmet olsun
Anda dedi kibriya.

Eğiliben secde kıldı
Hoşkal sultanım dedi
Kalkıp evine giderken
Yol uğrattı kırklara.

Vardı kırklar makamına
Oturuben oldu sakin
Cümleside secde kıldı
Hazreti Emrullaha.

Muhammed sürdü yüzünü
Hakka teslim etti özünü
Cebrail getirdi zm
Hasan Hüseyin ol Őaha.

Canım size kimler derler
Őahım bize Kırklar derler
Cümleden ulu yolumuz
Eldedir külli varımız.

Madem size Kırklar derler
Niçin noxsandır biriniz
Selman Őeydullaha gitti
Ondandır eksik birimiz.

Cümleden ulu yolumuz
Eldedir külli varımız
Birimize neŐter vursan
Bir yere akar kanımız.

Selman Őeydullahtan geldi
H deyip içeri girdi
Bir zm tanesini koydu
Selmanın keŐkullahına.

Kudretten bir el geldi
Ezdi bir engr eyledi
Hatemi parmakta gördü
Uğradı bir müşkül hale.

Ol Őerbetten biri iĉti
Cümlesi de oldu hayran
Mümin mslm ryan bryan
Hep girdiler semaha.

Cümlesi de el ĉırpıben
Dediler ki Allah Allah
Muhammed bile girdi
Kırklar ile semaha.

Muhammed'im coŐa geldi
Tacı baŐından düŐtü
Kemerini kırk pare oldu
Hepsi Sardı Kırklara.

Muhabbetler galip oldu
Yol erkn yerini aldı
Muhammed'e yol göründü
Hatırları oldu sefa.

Muhammed evine gitti
Ali Hakkı tavaf etti
Hatemi önüne koydu
Dedi saddaksın Yâ Ali!

Evveli sen ahiri sen
Zahiri sen bâtını sen
Cümle sırlar sana ayan
Dedi Şah-ı Evliya

Şah Hatâyî 'm vakıf oldum
Ben bu sırrın ötesine
Hakkı inandıramadım
Özü çürük ervaha

erağ/Delil

erağ ve delil kelimeleri/kavramları genel manada bir birinden farklı anlamlara sahip olmakla beraber Alevi inancında birlikte kullanılan kavramlardır. erağ kelimesi Farsça bir kelime olup kandil, güneş, mum, lamba, ıra anlamına gelmektedir. Delil ise Arapça bir kavram olup rehber, yol gösterici, kılavuz anlamına gelmektedir.

Cemlerimizdeki on iki hizmetlerden biride çerağı yakma, başka bir kavramla delili uyandırma görevidir. Bu hizmete hem erağcı hemde delilci denilir. erağ ve delil Alevi inancında bir birinin içine geçmiş, biri diğerinin yerine kullanılan, birbirini tamamlayan kavramlardır. Bu elbette öylesine oluşmuş bir birliktelik değildir. Bunun oluşumunun bir çok anlamı olmakla beraber asıl anlaşılması gereken veya anlam verilmesi gereken batini manasıdır. Dışsal/zahiri olarak bile bu kavramlar yan yana getirildiğinde anlamak isteyenler için epey anlamlar vardır. Bir yandan ışık, diğer yanda yol göstericilik!

erağ yakıldığı, delil uyandırıldığı zaman salt gün yüzüne çıkan güzellikler, aydınlanan mekan değildir. Asıl aydınlanan insanın kalbi ve bilincidir.

erağ, Allah'ın nurudur. Daha yer gök hiç bir Şey yokken o nur vardi. Her Şey o nurdan meydana gelmiŐtir. İŞte erağın yakılması o nurun bütünlüklü olarak, daim olarak yankısını bulmasıdır.

erağın yakılması Muhammed Ali yolunun sevgiyle, aŐkla olduğu kadar bilimle, irfanla bütün insanların yüreklerinin ve beyinlerinin aydınlanmasıdır. Aydınlanan insan, kendini bilen insan varoluŐa en anlamlı cevabı verendir. Aydınlanan, aydınlık olan, çerağ misali yanan çevresini de aydınlattır. Bunlar ve bunlara benzer anlamları olan erağın uyandırılması sadece cemle sınırlı kalmamalı. Her Alevi inanılı insan perŐembeyi cumaya bağlayan gece mutlaka delili uyandırmalıdır. İŐter tek başına olsun, ister ailesi ile olsun mutlaka dua/gülbank eŐliđinden delili uyandırmalıdır. İlk etapta ailenin anne babası delili uyandırmalı ama zaman zaman yaŐı küçük de olsa çocuklara da bu görev verilmelidir. Yine cemlerde olduğu gibi delili söndürmek yoktur. Delili söndürmek yerine sır etmek vardır. Nasıl oluyor bu sır etmek? Örneğin çerağ olarak eğer bir mum yakılmışsa –ki genelde mum yakılıyor- o vakit klasik olarak üfleyerek çerağ söndürülmez. Bunun yerine yine gülbank okunarak iŐaret parmağı ile baŐ parmak hafif ıslatılıp delil bu iki parmak ile sır edilir/dinlendirilir.

Nur suresi 35-36

Allah, göklerin ve yerin Nur'udur. Onun nurunun örneği, içinde çerağ bulunan bir kandile benzer. Kandil, bir sırça içerisindedir. Sırça, inciden bir yıldız gibidir ki, doğuya da batıya da nispeti olmayan bereketli bir zeytin ağacından yakılır. Bu ağacın yağı, neredeyse ateş dokunmasa bile ışık saçar. Nur üzerine nurdur o. Allah, dilediğini kendi nuruna kılavuzlar. Allah, insanlara örnekler verir. Allah her şeyi bilmektedir.

Kandil, Allah'ın yükseltilmesine ve içinde adının anılmasına izin verdiği evlerdedir. Orada sabah-akşam O'nu tespih eder.

Çerağı Ruşen, Fahri Dervişan,
Zuhuru iman, Himmeti Piran,
Piri Horasan, Kürşadı meydan
Kuvveyi Abdalan, Kanunu Evliya,
Gerçeklerin demine hü.
La feta illa Ali la Seyfa illa Zülfükar
Bi nuru azametike ya Allah ya Allah ya Allah
Ve bi nuru nübüvvetike ya Muhammet ya Muhammet ya
Muhammet
Ve biri nuru velayetike ya Ali ya Ali ya Ali

Çün çerağı fahri uyandırdık, Huda'nın aşkına
Seyyid-ül Kevneyn Muhammed Mustafa'nın aşkına

Saki-i Kevser Ali'yyel Murtaza'nın aşkına
Hem Hatice Fatıma, Hayrünissanın aşkına

Şah Hasan, Hulki Rıza, hem Şah Hüseyini Kerbela
Ol imam-ı etkiya Zeynel Abanın aşkına

Hem Muhammed Bakir ol kim nesli Paki Murteza
Cafer -üs Sadık İmamı Rehmümanın aşkına

Musai Kazım İmamı Serfirazı ehli Hak
Hem Ali Musa Rızayı Sabiranın aşkına

Sah Taki ve Ba Naki hem Hasan-ül Askeri
Ol Muhammed Mehdi Sahip Livanın aşkına

Pirimiz üstadımız Bektaş Velinin aşkına
Haşre dek yanan yakılan aşikanın aşkına

Hata ettim Hda yaktı delili
Muhammed Mustafa yaktı delili

Ol Ali Abâ'dan Haydar-ı Kerrar
Ali'yyel Murtaza yaktı delili

Hatice-Tl Kübra Fatima Zehra
Ol Hayrn Nisa yaktı delili

Hasan'ın aşkına girdim meydana
Hüseyn-i Kerbela yaktı delili

İmam Zeynel, İmam Bakır-ı Cafer
Kâzım Musa Rıza yaktı delili

Muhammed Taki'den hem Ali Naki
Hasan-l Askeri yaktı delili

Muhammed Mehdiyi Ol Sahib-zaman
Eşiğinde Ayet yaktı delili

Bilirim Gnahım hadden aşubdur
Hünkâr-ı Evliya yaktı delili

Oniki İmamdır bu nur Hatayi
Őir-i Yezdan Ali yaktı delili

Kudret Kandili'nde parlayıp duran
Muhammed Ali'nin Nuru'dur vallah
Zuhur edip küffar askerin kıran
Elinde Zlfıkar Ali'dir billah

Elinde Zlfıkar, altında Dldl
Kanber n sıra dilleri bülbül
Hazret-i Ftma cennette bir gl
Ona sırrım dedi Hak Hbibullh

Zuhur etti İmam Hasan, Hüseyin
Onların nurundan ziyalandı din
Kırk pare bölündü Zeynel-Abidin
ekeriz yasını hasbeten lillah

Muhammed Bâkır'dan Câfer-i Sadık
İmam Mûsa Kâzım hem Rıza dedik
Tarikat suyuyla cismimiz yuduk
Hak buyurdu mümin kalbi Beytullah

Tak, Nak, İmamların civanı
Hasan-l Askeri cismimin canı
Elinde hücceti sahib-zamanı
Vakit tamam oldu göndere Allah

Ta ezel ezelden böyle kuruldu

Hariciler bu dergahtan sürüldü
Kn deyince yedi kat yer drld
Bir harf ile bina tuttu arsullah

VRN'yem niyazım var staza
Elinde Zülfikar hem ehl-i gaza
Binbir dondan ba gösterdi Murtaza
Biz bir bildik, dedik Allah eyvallah

Bismiah Allah Allah!
Allah'tan bize ulaşan erağımız sonsuza dek kılavuzumuz olsun!
erağımız yansın yakılsın, Allah'ın nuru aşkına!
erağımız yansın yakılsın, Peygamberliğin nuru aşkına!
erağımız yansın yakılsın, velyetin nuru aşkına!
erağımız yansın yakılsın, Ehlibeyt'in nuru aşkına!
erağımız yansın yakılsın, Pir Hünkâr Hacı i Veli Akına!
erağımız yansın yakılsın, yolumuzun, birliğimizin, dirliğimizin
aşkına!
Sonsuza dek bu çerağ yolumuzun ve yaantımızın ışığı ola.
Gerçeğe H.

Lokma

Lokma gülbankı, helal bir emekle kazanılmış nimetlerle kurulmuş bir sofrada okunur. Yalanla, hileyle, uğkağıtıcılıkla elde edilmiş, başka insanların haklarının gasp edilmesi sonucu elde edilmiş kazanętan meydana gelen sofrada lokma gülbankı okunmaz.

Alevi yolu rızalık yoludur. Bu yolun kurucuları bu yolu rızalıkla kurmuşlar ve bu yolu sürdürmüş olanlar, srdrenlerde rızalıkla sürdürüyorlar. Dolayısıyla kul hakkı yiyenler, haksiz yere kazanę elde edenler, sömürücüler, hilebazlar, haksız kazanę elde etmeyi marifet sayanlar, insanları dolandırmayı yetenek bilenlerin bu yolda işleri yoktur. Bunların lokmaları helal değil, hizmetleri delil değildir.

Lokmalarımızın kabul, glbanklarımızın makbul olması için lokmalarımızın helal kazanęla elde edilmesi gerekiyor. Hiç bir kul hakkı yemeden, hiç bir yalana-dolana başvurmadan alnımızın teriyle kazandığımız kazanęla elde ettiğimiz lokmalarımız yiyene helal, yedirene delil olur. O sofralarda Halil İbrahim'in bereketi ile dolar.

Yemekten nce

Bismişah..

Allah.. Allah..

Evvel Allah diyelim, kadim Allah diyelim.

Sofra Ali'nin, himmet Veli'nin.

Geldi Ali sofrası, şah diyelim.

şah versin, biz yiyelim!

Allah, eyvallah.

Gerçekler demine H diyelim.

Yemekten sonra

Bismişah..

Allah.. Allah..

Nimmet-i Celil, bereket-i Halil, şefaati-i Resul, inayet-i Ali,

Himmet-i Veli ola.

Artsın eksilmesin, taşsın dökülmesin.

Bu gitti, ganisi gele.....

Hak Muhammed Ali bereketini vere.

Yeyip yedirenlere, piŖirip kotaranlara, nur-i iman, aŖk-u sevk
ola.

Dertlere derman hastalara Ŗifa ola.

Gittikleri yerde gam ve keder grmeye.

çlerin, BeŖlerin, Yedilerin, On İki İmamların, Ondrt Masumu
Pakların, Onyeddi Kemerbestlerin, Kırkların, Rical l gayp
erenlerin ve Pir dergahına yazıla.

Yiyene helal yedirene delil ola.

Lokma hakkına, evliye keremine, cmertler cemine, gerçek
erenler demine H diyelim....

Bismillah BismiŖah Allah Allah

Hizmetleriniz kabul ola.

Muratlarınız hasıl ola.

Lokmalarınız, kurbanlarınız ulu dergaha yazılmıŖ ola.

Emeğiniz zaya gitmeye.

Her iki cihanda yznz ak imanınız pak ola.

mrnz bereketli, yuvanız meserretli ola.

Hak Muhammed Ali kabul eyleye.

On İki İmanın katarından ayırmaya.

Ondrt Masumu Pak, Onyeddi Kemeribest ve Kırklar Őafaatınız
ola

İmam Hasan, Şah Hüseyin, Hünkar Hacı Bektaş Veli defterine
kayıt ola.

Nur'u Nebi, Kerem-i Ali, Pirimiz Hacı Bektaş Veli gerçek
erenler demine H mümine ya Ali!

Tövbe Gnahlarımıza Estağfurullah

Hata yapıyoruz. Günah işliyoruz. Nedir hata yapmak günah işlemek? Huzursuz ve mutsuz olmaktır. Kendimizi , sevdiklerimizi ve zarar verdiğimiz cümle insanları zmektir.

Amacımız nedir? Amacımız; anlamlı ve onurlu bir hayatın sahibi olmaktır.

Yaşamın bir anlamı var. Hayat, yle bazılarının sandığı ve yaşadığı gibi ucuz ve anlamsız değildir.

Anlamına uygun bir yaşamın sahibi olabilmek için her şeyden önce kendimizle barışık olmalıyız. Kendimizle, çevremizle, doğayla uyumlu ve barışık olmamız gerekiyor. Bunun içinde hatalarımızı en aza indirmeliyiz.

İnsanın iyi olduğuna, iyi olması gerektiğine inananlardanız. Dolayısıyla insan hata yaptığında, günah işlediğinde, kendisinin ve çevresinin malına, canına zarar verdiğinde; bundan pişmanlık duyduğuna inanıyoruz.

Pişmanlık duyuyor insanoğlu yaptığı yanlışlardan, işlediği günahlardan, sebep olduğu acılardan ve verdiği zararlardan dolayı.

Pişman oluyor olmasına ama kısa bir zaman sonra pişmanlığını unutup aynı hataları olmasa bile benzer hataları yapmaya , farklı

günahlar işlemeye, zarar ve acı vermeye devam ediyor. Yine pişman oluyor. Yine tövbe ediyor. Yine yapıyor. Bu böyle devam ediyor. Öyle bir gün geliyor ki artık hatalarından utanacağı yerde hatalarını işselleştirip övünç duyar duruma geliyor. Daha çok günah işliyor, daha fazla acı ve zarar veriyor. Artık kaybedeceği bir Şeyi olmadığını düşünüyor ve daha da bataklığa saplanıyor. Yaptığı hataların tamirinin olmadığını, işlediği günahlarının tövbesinin kalmadığını, verdiği acıların ve zararların hiç bir tazminat kabul etmeyeceğini düşünüyor. Bu duygu ve düşüncelerle daha da yalnızlaşıyor ve yalnızlaşıp kendi içine kapandıkça daha da bataklığa saplanıyor.

Oysa umut her zaman vardır. Yanlışları düzeltmeye çalışmak soylu bir eylemdir ve hep kabul görür. Hatalar ne kadar çok olursa olsun, günahlar ne kadar büyük olursa olsun, verilen acılar, yaratılan tahribatlar ne kadar onarılmaz olursa olsun her zaman bir umut vardır. Bütün kapılar hic bir zaman kapalı değildirler. Bir kapı her zaman mutlaka açıktır.

Ne güzel buyurmuş Mevlana Hazretleri:

Ne olursan ol gel
Bin kez tövbe edip

**Bin kez tvbeni bozmuş olan bile gel
Bu kapı ümitsizlik kapısı değildir.**

Mevlana hazretlerinin çağrılarına kulak verelim, davetine icabet edelim. Bu kapı ümitsizlik kapısı değildir. Birini kapatan elbet diğerini açar.

Asla yılmayalım, pes etmeyelim, boş vermeyelim. Ne kadar kirli olursak olalım asla tövbe etmekten korkmayalım. Hiç bir şey için geç kalınmış değildir.

Bismillah Bismişah

Allah Allah!

Eksikliklerimize tövbeler olsun;

tövbe günahlarımıza estağfurullah, estağfurullah, estağfurullah.

Benlikten, yaramazlıktan, kibri hasetten;

gnlmzle, gözümüzle, kalbimizle, dilimizle, cemi azalarımızla yapmış olduğumuz günahların cümlesine, tövbe günahlarımıza estağfurullah, estağfurullah, estağfurullah.

Tövbe ettik, pişman olduk, döndük senin ululuğuna, yüceliğine, rahmetine ve birliğine sığındık.

Her türlü gazayı, belayı, acıyı, afeti, tufanı, gamı, kasveti def
etmeye, günahları affetmeye kadersin.

Af eyle ey yüce Allah'ım.

Merhametin sonsuzluğuna sığınarak, kul beşerdir hata işler,
sultan olan da bağışlar niyetiyle, özümüzü dara çekip, tövbe edip
sana yalvarıyoruz.

Tövbe günahlarımıza estağfurullah, estağfurullah, estağfurullah.

Gece gündüz hata etmektir işimiz,
Tövbe günahlarımıza estağfurullah.
Muhammed Ali'ye bağlıdır başıımız,
Tövbe günahlarımıza estağfurullah.

Hasan Hüseyin sır içinde sır ise,
İmam Zeynel nur içinde nur ise,
zmzde kibir benlik var ise,
Tövbe günahlarımıza estağfurullah.

Muhammed Bakır'ın izinden ıkma,
Yükün Cafer'den tut gayriye bakma,
Hatıra değip gönüller yıkma,
Tövbe günahlarımıza estağfurullah.

Benim sevdiceğim Musa-i Kâzım,
İmam Rıza'ya bağlıdır özüm,
Eksiklik noksanlık hep kusur bizim,
Tbve günahlarımıza estağfurullah.

Muhammed Taki İle varalım şaha,
Ali Naki emeğimizi vermeye zaya,
Ettiğimiz kem işlere bed huya,
Tbve günahlarımıza estağfurullah.

Hasan Askerinin glleri bite,
Mehdi gönlümüzün gamını ata,
Ettiğimiz yalan gova gıybete,
Tbve günahlarımıza estağfurullah.

şah Hatayi'm eder Bağdat Basra,
Kaldık zamaneye böyle asra,
Yâ Ali Kerem kânisin kalma kusura,
Tbve günahlarımıza estağfurullah.

Nikah, Evlilik, Aile

Evlilik ve ailenin nemi.

Doğru anlamda bir evlilik ve beraberinde bir aile, bireysel mutluluk ve toplumsal gelişimin devamı açısından en önemli unsurdur. Bazı kimseler “modern hayatın” ulaştığı zirve bakımından ve taşıdığı ahlki değerler bakımından evliliğin gereksiz olduğu, demode olduğu görüşündeler. Bize göre aksi durum geçerlidir.

Evlilik ve aile kutsal değerlerdir.

Kendi yetmezliklerini, eksiklerini, yanlışlarını aile kurumuna bağlamak yanlıştır. şüphesiz burada yanlış hesaplar sonucu oluşmuş evlilikleri, aileleri belirtmiyoruz. Belirtmeye çalıştığımız; iki zgr iradeli insanın karşılıklı sevgi ve saygıya dayanan evlilikleridir. Hiçbir etki altında olmadan, tamamen hr duygu ve düşünce ile gerçekleşen evliliklerdir.

İnsan doğası itibariyle yalnızdır, yarım"dır. oğalması, tamamlanması gerekir. En mahrem, en içsel, en gizli, başka kimselerle paylaşamayacağı duygu ve düşüncelerini eşi ile paylaşır. Eşi insanın diğer yarısıdır. Düştüğünde kaldıran, yorulduğunda g veren, ağladığında yanı başında olan, sevindiğinde kucaklayan...dır.

Mutlu aile mutlu toplumdur. Bizlerin kıstası budur. Mutlu aile; duygu ve düşüncede hr, iradeli, inançlı, sorumlulukların bilincinde, sadakatli, fedakr insanlardan oluşur. zgrlğ sorumsuzluk olarak algılayan, fedakrlığı enayilik olarak algılayan, evliliği feodal ilişkilere göre şekillendirmek isteyen kişilerin kurduğu ailelerin mutlu aile ile alkası yoktur. Böyle anlayışlar toplumsal ckntlerin belirtileridir.

İnsan sadece duygusal hareket ederek evlilik yapmamalıdır. Duygu olmakla beraber evliliklerde asıl belirleyici olması gereken mantıktır. Bütün ömrünüzü beraberce, genel deyimle aynı yastıkta geçireceğiniz insanın doğru kişi olup olmadığını daha çok mantıkla değerlendirerek zmsemeli, benimsemelisiniz. Ortak ilgileri, ortak değerleri, ortak inançları göz önünde bulundurmalısınız. Evlilik, insan hayatının doğumdan sonraki en önemli kavşaklarındanıdır. Bir değil, bin defa dşnlmeli. Duygular bin defa tartılmalı.

Evlilik fedakrlık demektir. Tek taraflı fedakrlık değil elbette. Kesin bir sadakat, bağlılık, güven, sevgi ve saygı olmalı. Asla ihanet, yalan, sahtekrlık olmamalı. İnsan her zaman hata yapabilir. nemli olan husus, hata yapıldığında samimi bir şekilde bunu telafi etmeye çalışmaktır.

Evliliğin, mutlu aile kurmanın yaşı yoktur. Yine de en ideali 20-30 yaş arasındır.

Sonuç itibariyle söylemek istediklerimizi özetlersek; evlilik ve sonrasında kurulan aile çok önemlidir. İnsan hangi çağda yaşırsa yaşasın, modern, post modern hatta daha modernini de yaşasa hayatın, tamamlanmak durumundadır. Modern hayatın zorluklarını yenebilmek, güzelliklerini anlamlı yaşayabilmek için evliliğe ihtiyacı vardır. Yine dar feodal ilişkileri, gerici gelenekleri, tabansız sosyal yapıyı aşmak, yenmek istiyorsak evliliğe ihtiyacı vardır. Ama bu evlilik zgr duygu ve düşünce ile ancak gerçekleşebilir.

Alevi inanç nikahı/dede nikahı nasıl kıyılır?

Evliliğe, dolayısıyla mutlu aileye giden ilk önemli sözleşme nikahtır. Nikah, salt devletlerin yasalar yoluyla bağlayıcı hale getirdiği nikah değildir. Bununla beraber daha çok içsel olan inançsal nikahta vardır. Modern devlet aygıtları insan hayatında olmadığı vakitler bu inançsal nikahlar vardı.

Günümüzde daha çok sembolikte olsa bu inançsal/dini nikahlar hemen hemen her toplumda varlığını sürdürüyor. Bir inanç toplumu olarak Alevilerde de inanç nikahı (genel manada dedelerin nikahı kıymasından dolayı dede nikahı olarak biliniyor) vardır. Var olması bizce güzel bir gelenektir. Çünkü

evlenen kişiler böylece bu antlaşmaya toplum ve yaratıcı huzurunda bağlı kalacaklarına dair ikrar veriyorlar. Bu verilen ikrarlar kişileri yanlış yapmaktan alıkoyan faktörlerden biri olarak kabul ediliyor ve yukarıdaki paragraflarda ortaya koymaya çalıştığımız güzel, mutlu, huzurlu ailelerin oluşmasına katkı sunuyor.

Bu ve benzer daha başka olumlu özelliklerden dolayı, resmi devlet nikahının yani sıra Alevi inanç nikahında kıyılması, Alevi inançlı kişilerin uymakla yükümlü oldukları geleneklerden birisidir.

Alevi inanç nikahı/dede nikahı nasıl kıyılır?

Evlenmeye karar veren kişiler, bu iki kişinin aileleri, dostları hep birlikte nikah kıyılacak cemevinde toplanırlar. Eğer cemevi yoksa en yakındaki Alevi inancını yaşatan ve yaşatmayı esas alan bir kurumda bir araya gelinmelidir. Eğer herhangi bir sebepten dolayı bu mümkün değilse, o vakit evlenecek kişilerin uygun göreceği bir evde nikah kıyılır.

Nikahı Alevi inanç önderleri olan dedeler kıyar. Çok az olmakla beraber nikahı analarda kıyıyor. Genel olarak Alevi inanç önderleri olan dedelerin nikahı kıyması en makbul olanıdır. Ancak dedelerle beraber analarda, yine bu yolu edep erkan ile

sürdüren ve bu konuda yetki, icazet sahibi taliplerde nikahı kıyabilirler.

Nikah kıyılmadan önce dede yukarıda izah etmeye çalıştığımız gibi evlenecek kişilere aile, evlilik hakkında bilgiler, öğütler, nasihatler verir. Bu bilgiler verildikten sonra dede nikaha başlar. Dedeye göre gelin sağ tarafta, damat da sol tarafta edep erkan üzere otururlar.

Dede: “dini nikah akdinizi yerine getirmek üzere burada bulunuyorsunuz. İyi günde, kötü günde, hastalıkta ve sağlıkta birbirinizi sayacağınıza, ölüm sizi ayırana dek iyi geçinip hiç ayrılmayacağınıza, sizlerden doğan çocuklarınıza iyi bir anne ve baba olacağınıza söz verip aht edeceksiniz.

Anne ve babalarınızda dahil olmak üzere hiç bir kimsenin etkisi altında kalmadan zgr iradenizle karar vereceksiniz.”

Dede önce geline sorar:

“şimdi kızım sana soruyorum; Allah’ın emri, Peygamber’in kavli, İmam Cafer-i Sadık Hazretlerinin içtihadı üzerine hazır bulunan cemaatin şahadetiyle senin eşin olmak isteyen (rnek olarak Talip oğlu Ali) eř olarak kabul edip aht ediyor musun? Ömür boyu birlikte yaşayacağınıza, birbirinizi seveceğinize, hastalıkta ve sağlıkta, iyi ve kötü günlerde birbirinize destek olacağınıza söz verip, ikrar ediyor musunuz?”

Dede aynı soruyu damada sorar. ‘‘Allah’ın emri, Peygamber’in kavli, İmam Cafer-i Sadık Hazretlerinin içtihadı üzerine hazır bulunan cemaatin şahadetiyle senin eşin olmak isteyen (rnek olarak Mehmet kızı Fatma) eř olarak kabul edip aht ediyor musun?’’

Ömür boyu birlikte yaşayacağınıza, birbirinizi seveceğinize, hastalıkta ve sağlıkta, iyi ve kötü günlerde birbirinize destek olacağınıza söz verip, ikrar ediyor musunuz?’’

 kere aynı soru sorulur ve yanıtlar aldıktan sonra, anne ve babaya sorar.

‘‘Ana ve babalar sizlerde razı mısınız? Bu evliliği onaylıyor musunuz?’’ Anne ve baba: ‘‘Razıyız ve de onaylıyoruz’’, dedikten sonra dede cemaate sorar: ‘‘burada hazır bulunan canlar, bu evliliğe şahadet eder misiniz?’’

Ana, baba ve tanıklar onayladıktan sonra dede; ‘‘Allah Muhammed Ali bu nikahı mübarek ve hayırlı eylesin, sizleri birbirinize eř olarak nikahladım, her iki aileye de hayırlı, uğurlu olsun.’’

Dede, evlenecek kişileri el ele tutuşturarak dara kaldırır ve duasını verir.

Bism-i Şah Allah, Allah!..

İlahi Yarabbi! Kıydığımız bu nikahı ve bu birlikteliği mübarek eyle.

Eşlerin ömürlerini uzun, sağlıklı ve mutlu eyle.

Dildeki dileklerine, gönüldeki muratlarına vasıl eyle.

Yuvalarını mutlu, nimetlerini bereketli eyle.

Ailelerine, toplumumuza ve cümle insanlığa hayırlı evlâtlar nasip eyleye.

Aralarınızda ki sevgiyi ve saygıyı sonsuza dek daim eyle.

Ağızlarınız tatlı, günleriniz mutlu, ömrünüz uzun ve kutlu ola.

Soyunuz ve nesliniz de yeryüzünde daim ola.

Nikahlarınız kadim, muratlarınız da hasıl ola.

Verdiğiniz ikrardan dönmesiniz.

Pir divanında utanmayasınız.

Birbirinizden usanmayasınız.

Yüce Allah gelecek kazalardan, belâlardan emin eyleye.

Gelinle-damadı ve buradaki canlarımızı da her iki cihanda aziz eyleye.

Bu nikah iki evladımıza ve ailelerine de hayırlı ve uğurlu ola.

Ömür boyu mutlu ve huzurlu olmalarını nasip eyleye.

Hız. Muhammed Mustafa ve Hatice-i Kibriya

Ve Hız. İmam Ali ile Hız. Fatma'nın nikahlarının yüzü suyu

hürmetine sizlerinde nikahı kutlu, mutlu ve hayırlı ola.

Ehlibeytin katarından ve didarından mahrum eylemeye.

Duası bizden, kabul de Allah'tan ola.
Gerçeğe H!

Nikah kıyıldıktan sonra hazırlanmış olan şerbet veya şerbet niyetine başka tatlı içecekler, yiyecekler meydana getirilir. Dede, evlenecek çocuklara şerbet ikram eder. Hz. Peygamber efendimiz, kızı Hz. Fatıma'yı Hz. Ali ile evlendirdiği zaman baldan şerbet yaptırıp, Hz. Ali ile Hz. Fatıma'ya sunarak "Yaşamınız bu şerbet gibi tatlı ve mutlu olsun" diyerek dua eder. Çocuklarımızın da yaşamları şerbet gibi tatlı ve mutlu olması için dua edilir ve tüm cemaate şerbet ikram edilerek örf ve adetlerimiz yerine getirilir.

Hızır, Hızır Orucu ve Hıdrellez

“Yetiş ya Hızır” deyimi asırladır darda kalanın, zorda olanın umut çığılığı olarak söylenmektedir. Hızır, zor durumda kalanların, son çareleri tükenenlerin çağırdıkları, haksızlığa uğramış ve zulüm görmüş olanların, acılar ve yoksunluklar içinde yaşayanların medet diledikleri erendir.

Bilinenlerin aksine Hızır, sadece Anadolu’da değil, bir çok coğrafyada aynı anlamda bilinmekte/anılmaktadır.

Biz Aleviler Hızır’ı bir peygamber olarak kabl ederiz. Bizler için O, Hızır Peygamber, Hızır Aleyhisselam ya da Hızır Nebidir. İncamımıza göre Hızır Peygamber ölümsüzlük suyunu (Ab-ı Hayatı) içmiştir. Zaman zaman dünyaya gelerek, darda olanların yardımına koşar ve doğaya yeniden can verir (bir başka bilgiye/anlatıma/inanca göre de Hızır Nebi her zaman dünyadadır ancak sadece “Hak Yolunu” sürenlere görünür ve yardımına/carına koşar).

Hızır Nebi, halk arasında şöyle tarif (tasavvur) edilir: üzerinde çiçeklerden yapılmış bir cübbesi bulunan, ak sakallı, nur yüzlü yaşlı biri olarak betimlenir. Bastığı yerde gller açar, ekinler yeşerir. Elini sürdüğü kişi dertlerden, uğursuzluklardan, hastalıklardan arınır, ömür boyu huzurlu yaşar.

Bütün bu tartışmalar bir yana, Alevilerin algıladığı, andığı Hızır'ı biraz daha somutlaştıralım.

Hızır üzerine, Hızır'ın gerçek (bir zamanlar yaşamış olan biri) mi yoksa hayali/mitolojik biri mi olduğu yönündeki tartışmalar devam etmektedir. Bazı anlatımlara göre Hızır, Hz. Ademin oğludur, bazılarına göre Kabil veya El Yasa'nin oğludur. Bazı kaynaklar Kuran-ı Kerim'de Kehf sûresinde geçen ve Hz. Musa ile beraber olan ama ismi zikredilmeyen kişinin Hızır olduğu yönündedir.

Bazı anlatımlar göre Hz. Musa'ya, kendisinden daha hikmet ve ilim sahibi kimsenin olup olmadığı sorulmuştu. Hz. Musa: "Hayır, yoktur" diye cevap verince Allah bir vahiyle Hz. Musa'ya iki denizin kavuştuğu yerde kendisinden daha bilgili ve hikmet sahibi bir kimsenin olduğunu (Hızır) bildirdi. Bunun üzerine Hz. Musa, beraberinde genç bir delikanlı ile Hızır'ı bulmak üzere uzun bir yolculuğa çıktı. Bundan sonra Hz. Musa'nın Hızır ile, Kehf Suresinde anlatılan yolculuğu başladı.

60. Bir zaman Mûsa, genç dostuna şöyle demişti: "İki denizin birleştiği yere kadar hiç durmadan yürüyeceğim yahut da seneler ve seneler harcayacağım."

61. Bu ikisi, iki denizin birleŖtiđi yere vardıklarında, balıklarını unuttular. Bunun zerine balık da denizde bir deliğe doğru yola koyuldu.

62. Orayı geçtiklerinde Mûsa, genç arkadaŖına dedi ki: "Hadi, getir Ŗu sabah yemeğimizi. Vallahi bu yolculuğumuz yüzünden epey çektik."

63. Genç adam dedi: "Bak sen Ŗu iŖe, hani kayaya sığınmiŖtık ya, iŖte o sırada balığı unuttum. Onu hatırlamamı bana unutturan, Ŗeytandan baŖkası değildi. Balık, denizin içinde acayip bir biçimde yolunu tuttu."

64. Mûsa: "Arayıp durduğumuz iŖte o idi" dedi. Bunun zerine kendi izlerini sürerek gerisingeri döndüler.

65. Orada, kullarımızdan öyle bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiŖ, ltfumuzdan bir ilim đretmiŖtik.

66. Mûsa ona dedi ki: "Sana ğretilenden bana da bir olgunluk/bir bilgi ğretmen Ŗartıyla sana tâbi olayım mı?"

67. Dedi: "Doğrusu sen benimle beraberliğe dayanamazsın."

68. "Havsalanın almadığı bir Ŗeye nasıl dayanacaksın?"

69. Mûsa dedi ki: "Allah dilerse beni sabırlı bulacaksın; hiçbir iŖte sana karŖı gelmeyeceğim."

70. Dedi: "Bak, eğer bana uyarsan, ben sana kendisinden bahis aıncaya değin hiçbir Ŗey hakkında bana soru sorma!"

71. İki si birlikte yola koyuldular. Bir süre sonra gemiye bindiklerinde, tuttu gemiyi deliverdi. Mûsa dedi: "İçindekileri boğmak için mi deldin onu? Vallahi korkunç bir iŖ yaptın!"

72. Dedi: "Ben söylemedim mi, sen benimle beraberliğe asla dayanamazsın!"

73. Mûsa dedi: "Unuttuğum için beni azarlama; bu yaptuğımdan dolayı da bana zorluk ıkarma."

74. Yine yola koyuldular. Bir süre sonra bir oğlana rast geldiler; tuttu onu öldürdü. Mûsa dedi: "Tertemiz bir insanı, bir cana karŖılık olmaksızın öldürdün ha!? Vallahi çok kötü bir iŖ yaptın!"

75. Dedi: "Ben sana söylemedim mi, sen benimle beraberliğe asla dayanamazsın."

76. Mûsa dedi ki: "Eğer bundan sonra sana bir Şey sorarsam artık bana arkadaŐlık etme. Vallahi, oyle bir durumda benden ayrılmakta mazur sayılacaksın."

77. Yine yola koyuldular. Biraz sonra bir kente geldiler. Kent halkından yemek istediler, ama onlar bu ikisini konuk etmekten çekindiler. Orada, yıkılmayı bekleyen bir duvara rastladılar; genç adam tuttu onu onardı. Mûsa "İsteseydin buna karŐılık bir ücret elbette alırdın." dedi.

78. Dedi ki: "İŞte bu, seninle benim aramın ayrılmasıdır. Őimdi sana, tahammül edemediğin Şeylerin i yüzünü haber vereceğim."

79. "Gemiden baŐlayayım: O gemi, denizde iŐçilik yapan bir grup yoksulundu. Ben onu kusurlu hale getirmek istedim. Çünkü biraz oterlerinde bir kral vardı; tüm gemilere zorla el koyuyordu."

80. "Oğlan ocuğa gelince: Onun anası-babası inanmıŐ kiŐilerdi. Çocuğun onları azgınlık ve inkra sürüklemesinden korktuk."

81. "Diledik ki, Rableri onlara o çocuktan temizlike daha üstün, merhamete daha geliŐmiŐini versin."

82. "Ve duvar. Duvar, o kentte yaşayan iki yetim oğlanındı. Altında, oğlanlara ait bir define vardı. Oğlanların babası da hayır ve barış seven bir kimse olarak yaşamıştı. Rabbin istedi ki, o çocuklar ergenliklerine ulaşsınlar da Rabbinden bir rahmet olarak definelerini çıkarınsınlar. Ben bunları kendi buyruğumun sonucu olarak yapmadım. İşte senin sabretmeye gc yetiremediğin Şeylerin i yüzü budur."

Adı açıkça geçmese de inancımıza göre burada bahse konu olan bilgi ve hikmet sahibi kişi Hz. Hızır'dır.

Hacı Bektaş Veli'nin Velayetnamesinde de Hz. Hızır ile ilgili bir anlatım vardır. Bu anlatım şu Şekilde geçmektedir.

"Hünkâr'a bir ikindi üzeri, güzel yzly, tatlı szly, Alevi saçlı, yeşil giysili bir aziz geldi.

Boz donlu bir ata binmişti; Saru İsmail karşladı, atını tuttu. O kişi teklifsizce doğru Kızılcahalvet'e yöneldi ve içeri girdi.

Saru İsmail, "acaba bu atını tuttuğum er kim ola, şimdiye değin bunun gibi nurlu, güzel yzly ve heybetli bir er görmedim", diye düşüncelere dalmıştı. O sırada halifelerden biri geldi; İsmail'e, "tut şu atı", dedi ve kızılcahalvet'in kapısına vardı. O aziz kişinin, Hünkar'ın karşısında oturmakta olduğunu gördü. Tam bu anda Hünkar, "ne yapalım Hızır'ım Ulu Tanrı seni bu işe koşmuş, Tanrı

kullarını zordan kurtarman gerek; Şu anda Karadeniz'de bir gemi batmak üzere, seni çağırıyorlar; sohbetine can atıyoruz ama ne çare; tez imdatlarına yetiş; Tanrı izin verirse yine Őerefleniriz", diyordu.

Hızır Peygamber hemen kalktı. Saru İsmail dışarıda atı tuttu. Hızır dışarı çıkınca İsmail Hızır'ın üzengisini öptü. Hızır, atını sıçrattığı gibi at, bir adımını Sulucakarahöyük'n üstüne bastı, öbür adımda güneŐle birlikte dolunay oldu ve gözden yitti; yalnızca karŐıdan nahnın parıltısı göründü.

Saru İsmail, huzura varıp gördüğünü anlatarak, "Erenler Őahı, bu giden aziz kimdir?", diye sorunca Hünkâr, "kardeŐimiz Hızır Peygamberdir. Karadenizde bir gemi batmak üzereydi, oraya imdada koŐtu; onun yürüyüŐü böyledir", dedi.

Saru İsmail Hızır'ı gördüğüne çok sevindi."

Hızır'ın kim olduğu ve hikmeti konusunda Kehf süresi ve Hacı Bektaş Velinin Velayetnamesinde geçenler bize bazı veriler sunuyor. Ancak bütün bunların ötesinde Hz. Hızır, Alevi inançlı toplum arasında varlığını sürdürüyor. Zalimlerin ve kötülerin uyarıcısı, yoksulların ve dara düşenlerin yardımcısı olmaya

devam ediyor. Uğradığı her yere güzellikler, bahar götürmeye, bereket götürmeye devam ediyor.

Hızır Orucu

Hızır orucu, (orucun bilinen özelliklerinin yani sıra) Yüce Yaratıcıya teslim olmanın, Ehlibeyte bağlı olmanın, Hz. Hızır'a ve onun şahsında gerçek bilgiye, rahmete, iyilerden olmanın, Şükür sahibi olmanın, Hak Yolunu sürenlerden olmanın bir gereği olarak tutuluyor.

Hızır orucu, bazı yörelerde Ocak ayının son günü ile Őubat ayının ilk iki tutuluyorsa da genel olarak her yıl 13-14-15 Őubatta tutuluyor. Bu  günlük oruçtan sonra lokmalar dağıtılıyor, kurbanlar tığlanıyor, cemler yapılıyor.

Dilde dileklerin, gönülde muratların kabul olması, Bozatlı Hızır'ın ilgisine nail olunması için tutuluyor. Bu halisane duygu ve düŐüncelerle tutulan orular, dağıtılan lokmalar, yapılan cemler, edilen dualar elbette kabul olur ve her yerde hazır ve nazır olan Hz. Hızır carımıza yetiŐir.

Hıdrellez

Hıdrellez, Hızır ve İlyas isimlerinin bir araya gelmesi ile oluŐan bir kelimedir/kavramdır. Hıdrellez aynı zamanda bir bayramdır. Dünyanın bir çok coğrafyasında biçimde farklı görünümler

almış olsa da (yerel kültürel özellikler katılmış), öz olarak aynı inancın devamı olarak kutlanan bir bayramdır.

5 Mayısı 6 mayısa bağlayan gece Hızır ile İlyas'ın yeryüzünü gezdiiği ve buluştukları gecedir.

Hız. Hızır nasıl ki ölümsüzlük suyu olan Ab-ı Hayattan imişse, aynı Şekilde Hız. İlyas da Ab-ı Hayattan içmiştir. (Hatta bazı anlatımlara göre Hız. Hızır ve Hız. İlyas kardeştirler). İŞte bu iki lmsz Nebinin buluşması, berekettir, bolluktur, bahardır, aydınlıktır, paylaşımdır, Yolu sürenlerin bayramıdır.

Dardayım, zordayım
Yetişin carıma ya erenler
Yetiş carıma Bozatlı Hızır

Her yerde hazır ve nazır olan
Deryaları ayırıp dağları birleştiren
Gök kubbeyi aşıp arşı alaya ulaşan
Yetiş carıma Bozatlı Hızır

Hikmetinden sual olunmayan
aresizlere are olan

Bütün kederi gideren
Yetiş carıma Bozatlı Hızır

Yokluklara varlık olan
Amalara göz olan
Sırr-ı hakikati bilen
Yetiş carıma Bozatlı Hızır

Ben ki gnahkarım, hatalıyım
Benki, benlik deryasında boğulmuşum
Yetiş carıma Bozatlı Hızır

Yüzüm Yerde, zm Darda, Meydandayım

Rüya ile gerçeğin arasında bir yerde gözlerini açtı. Gözleri karanlık odada tanidik nesnelere ararken zihni kendi yatağında olduğunu hatırlatıyordu. Kendi yatağında olması, tanidik kokuların hakim olduğu bir atmosferde olması azda olsa rahatlamasını sağlamıştı. Ancak rahatlamış olması, kaygısızca yastığına başını koyup uyumak için yeterli gelmemişti. Gelmediği için doğruldu yatağında. Yastığını sırtına gelecek Şekilde düzeltti. Başını yatağın dayanmış olduğu duvara dayadı. Ellerini yorganın üstüne çıkartıp birleştirdi. Işığı yakmadı. Işığı yaksa sanki doğru dşnememiş hissinde kapıldı. Karanlık odaya alışan gözleri nesnelere Őimdi daha rahat seçiyordu. Hafiften indirilmış olan panjurların aralığından caddenin ışıkları yansıyordu odaya. Eliyle hayat arkadaşının ellini aradı. Hayat arkadaşı her zamanki gibi doğal bir reflekle elini tutan eli tuttu. Sonra tekrar parmaklarını gevşetti. Eli, hala kokusuyla bütünleşmiş olan yatağı paylaştığı kişinin elini tutuyordu. Őimřek hızıyla kokuların insan hayatında –ve tabii ki kendi hayatında- ne kadar önemli olduğunu düşündü. Bunca karmaşık duygu ve düşüncenin arasında aklına kokuların ne kadar önemli olduğu düşüncesinin gelmiş olmasına kendisi de Őařtı. Őařkınlıęı kısa sürdü. Tekrar, biraz önce rüya ile gerçeğin arasında bir yerdeyken karanlık odaya gözlerini açtığı ruh haline geri döndü.

Hayat arkadaşının elini usulca bıraktı. Sırtı kendisine dönük olan hayat arkadaşı öyle sessiz uyuyordu ki, sanki nefes almıyordu. Beraberliklerinin ilk döneminde bir çok defa onun nefes almadığını düşünmüş ve telaşla uyandırmıştı. Aklına gecenin bilinmedik kaçında bu anın gelmesine de şaştı. Ama fazla üzerinde durmadı. Hayat arkadaşının uyanmaması için dikkatlice yataktan çıktı. ıkmadan önce sırtını hafifçe kokladı. Yine o tanıdık kokunun olması aklına yine kokuların ne kadar önemli olduğunu getirdi.

Yataktan usulca çıkan kişi, çocuğunun uyuduğu odaya gitti. Kızının odası kendilerinin odalarına göre çok daha aydınlıktı. 6 yaşında olan kızının üstünü örttü. Hafifçe yanağını öptü. Kızının o meleklerle has olabilecek kokusunu içine çekti.

Hayat arkadaşının ve kızının varlığına sevinip tekrar yatağına döndü. Yatağa uzanmak yerine yine sırtını duvara yasladı. Oda daha aydınlık görünüyordu gözlerine. Kafasını duvara iyice dayadı. Ayaklarını rahat bıraktı. Ellerini yine yorganın üzerine çıkardı. Bu kez ellerini birleştirmede. Yıllardır aynı yatağı paylaştığı insan deliksiz uyumaya devam ediyordu.

Anlatılmaz bir ruh hali içindeydi. Ruh hali kötü değildi, iyide değildi. Bilinen ruh hali tariflerine benzemeyen bir momente yaşıyordu. Biraz önce kızının ve hayat arkadaşının varlığına seviniyordu. şükür sahibiydi. Yaratana isyan eden bir ruh hali

değildi. Aksine, Şükür eden bir ruh halindeydi. Mesele Şükür etmek veya isyan etmek değildi. Mesele “*bambaŐkaydı.*” Bu bambaŐkayı o da bilmiyordu. Ortada bir mesele vardı. Kesin olan buydu.

Karanlık odada gözlerini sabit bir noktaya dikmiŐ bambaŐkayı anlamaya çalıŐıyordu. Gözlerini gayri ihtiyari olarak kapattı. Uyumuyordu. Daha berrak düŐünmeye çalıŐıyor, duygularının neye karŐılık olduğunu saptamaya çalıŐıyordu. O an en son katıldığı cemde Mürsel dedenin İmam Hüseyin'in Şahsında cümle Yezitlere hitaben söylediği ağıt geldi aklına. Mürsel dedenin o tarih otesinden gelen, dinleyeni ağlatan davudi sesi kulaklarında çınlıyordu. “*Evladı Ali'yem öldürün/ Evladı Resul'em öldürün.*”

Kaç zaman geçti bilinmez ancak Mürsel dedenin elini kalbine koyup “*Ya Hızır*” demesi ile cem erenlerinin yek can olmaları ve aynı ruhsal bütünlüğe eriŐmelerinde yaşadığı gibi yaŐıyordu Őimdi. Farkında olmayarak elini kalbine koymuŐ “*Ya Allah, Ya Muhammed, Ya Ali, Ya Hızır*” diye mırıldanmıŐtı. Onunla beraber Mürsel dede de “*Ya Allah, Ya Muhammed, Ya Ali, Ya Hızır*” diyordu.

Ne kadar zaman geçmiŐti bütün bunlar olurken?

Sadece bir kaç saniyede mi olmuştu, yoksa saatlerce sürmüş müydü?

Kaç defa tekrar etmişti Kerbela mersiyesini ve kaç defa “*Ya Allah, Ya Muhammed, Ya Ali, Ya Hızır*” diye mırıldanmıştı?

Bunlar meçhuldü. nemi de yoktu aslında. nemli olan, tıpkı maneviyatın en dorukta yaşandığı, seyir için değil, Hak için semahların dönüldüğü, canların tevhid halini alıp can olduğu cemlerde yaşanan yoğunluğun yaşanmış olmasıydı. Arınmış, yenilenmiş bambaşkayı zmşt.

O ana kadar ezberinde hiç bir duayı, gülbankı bilmediği halde erenlerin buyurduğu gibi “dile gelmiş,” rahmeti ve merhameti sınırsız vede sonsuz olan Yaratıcıya yakarmıştı.

“Ey rahmeti ve merhameti sonsuz olan.

Bağışla beni.

Rahmetinden ve merhametinden mahrum eyleme beni.

Yüzüm yerde, zm darda, meydandayım.

Sonsuz denizinde bir damla olmaktır muradım.

lerin, Beşlerin, On İki İmamların, On Dört Masum-u Pakların, On Yedi Kemerbestlerin, Kırkların yolundan ayırma beni.

Ehlibeytin yüzü suyu hürmetine didarından mahrum eyleme beni.

Ey uluların ulusu, yerlerin ve göklerin ve var olan her şeyin Maliki.

Esirgen ve bağışlayansın. Cümle canları esirge, bağışla.

Ehlibeyt bendelerinin, İmam Hüseyin'e gözyaşı dökenerin, Hacı Bektaş Veli'nin yolunda olanların, Pir Sultan Abdal'a bağlı olanları esirge, bağışla.

Yollarını yolsuza uğratma.

Ey Allah'ım senden başka ilah yoktur.

Sen Gaffarsın.

Yolundan çıkmış olanları bağışlayansın.

Ey Allah'ım, beni, ailemi, cümle Ehlibeyt muhiplerini, sana yalvaran, senden medet dileyen, tek muradları didarına nail olmak olan cümle canların dilde dileklerini, gönülde muradlarını ver.

Onları kötülerden ve yolundan çıkmış olanlardan eyleme.

Gerçeğe Hü!"

Hayat arkadaşı çoktan uyanmış kahvaltı hazırlıyordu. Küçük kızı gelip yorganı üzerinden alınca o da uyandı. Kahkahalar atarak yorganı çekiştiren kızını yakalayıp sevdi. Küçük kız

tekrar kaçınca artık bambaşka biri olarak uyandığını fark etti. Bu ev, bu oda, eşyalar daha bir renkliydi. Adeta mutluluk ve huzur saçıyorlardı. Elbette şimdiye kadarki hayatında da oldukça mutluydu. Ancak bu sabah bambaşka biri olduğunu, hayatının bundan sonra daha anlamlı ve mutluluk dolu olacağının bilincindeydi. Bu bilinç ile “*Ya Hızır*” deyip yataktan ıktı. Yeniden doğmuştu.

Güvenmek

Güvenmek kelimesi/kavramı sözlüklerde söyle açıklanıyor: “Korku, ekinme, kuşku duymadan inanmak ve bağlanmak duygusudur.”

Her Şeyden önce insan esirgeyen ve bağışlayana, merhameti ve rahmeti sonsuz olana, sınırsız bir Şekilde, son nefesine kadar güvenmelidir. Allah'a güvenmek, onun merhametinin ve koruyuculuğunun her daim üzerimizde olduğunu bilmek ve bu bilinçle yaşamak beraberinde insanın kendine güven duymasını sağlar. Allah'a inanmak, güvenmek onun her zaman seninle olduğunun idrakinde olarak yaşamak demek, hiç bir zaman yalnız kalmamak demektir.

Biraz daha somutlaştırırsak Şöyle formüle edebiliriz. Allah'a güvenmek, kendine güvenmektir. Kendine güvenen, kendisinin emin olduğuna inanan birisi başkalarına da aynı Şekilde güvenir. Böylece güven üzerine bir ilişkiler ağı meydana gelir. Böylesi güvene dayalı ilişkilerin hakim olduğu bir çevrede yaşıyor olmak, anlam ve mutluluk dolu bir yaşamın temelidir.

Anlam ve mutluluk dolu bir yaşamın temelinin var olması, diğer Őeyleri zerine inşa edeceğimiz sağlam bir zemin demektir. Bu temel olmazsa, inşa ettiklerimiz ne kadar görkemli olurlarsa

olsunlar eninde sonunda yıkılmaya mahkumdurlar. Nitekim bir çok iliŐki ağında yaŐananda budur.

Günümüz iliŐkileri daha çok basit çıkarlara dayanan, günü kurtarmaya yönelik bir çerçevede geliŐiyor. Güvenin ve inanmanın hakim olduğu ilişkiler ne yazık ki azınlıkta kalıyor. Oysa iliŐkilerde güven esas alınsa yaşamak daha randımanlı olur. Bu yaŐanmıyor. Güvensizlik bazı durumlarda ve iliŐki tarzlarında esas alınıyor. Böyle olunca da iliŐkilerin kalitesi dŐuyor. Bu elbette ki yaŐamada yansıyor. DŐnnki ticari bir iliŐkide güven yerine başka olumsuzluklar hakim. Basit çıkarlar, ucuz hesaplar, kandırmak ve hile hakim. Böylesi bir ticari iliŐki ilk etapta olmazsa bile hemen sonrasında bir taraf için kayıplarla sonuçlanır. Bu da Şüphesiz o kişinin bütün yaŐamını etkiler.

İnsan inanmalı ve güvenmelidir. Yaratana ve onun güzelliklerini aleme yansıtan/sunan erenlerinin yolunun doğru yol olduğuna inanmalıdır. Bu ışıklı yolda karınca kararınca yürümeli/yürümeye çalıŐmalıdır. Böylesi bir yol esas alındığında, yani asırlardır sayısız erenin görkemli iŐaretleriyle dolu olan yolda yrndğnde yaşamak gerçek manasıyla yaşamak olur.

Gvendiğimizde asla ve asla yalnız değildir. O her daim bizlerlerdir. O, bizlere Şah damarımızdan daha yakın değil mi?

Öyle.

Öyle olduğu içindir ki güvenen ve inananlar için darlık yoktur. Boz atlı Hızır onların her dem carına yetişendir.

Alemleri ve o alemlerden biri olan şu yer küreyi ve yer kre içinde mevcut olanları halk eden, onları var eden bütün bunları boşuna yaratmamıştır. Dolayısıyla yaşamımız oyun değildir. Yaşamımızın bir anlam ve hikmeti var. Belki bazen tam olarak bunun farkına varamıyoruz veya daha çok bizden kaynaklanan bazı günlük basit aksaklıklar bu yalın gerçeği görmemize engel olabiliyor. Ancak bu gerçeği değiştirmiyor. Yaşıyoruz ve bu yaşayışımızın bir anlam ve önemi var. Bu nefesi alıyor olmamızın sebebi var.

Bu bir yalın gerekse, neden bu canın asıl sahibine gvenmeyelim?

Neden güvenerek, inanarak insanlığa ışık olmuş erenlerin, İnsan-ı Kamillerin yollarıyla btnleşmeyelim?

Neden işe güvenmekle başlamayalım ve neden bu güvenmekle başladığımız yolumuzda varlığımızı o sonsuz varlıkla buluşturup hemhal etmeyelim?

Tekrar tekrar belirtelim: Dara düşebiliriz, yoksul kalabiliriz, takatimiz kalmayabilir, nefesimiz tıkanabilir... Bütün bunlara

rağmen asla güvenmekten, bize Şah damarımızdan daha yakın olana güvenmekten vazgeçmeyelim. Ona gvendiğimizde kendimize de güvenmiŐ olunuz. Böylece gözümüzde çokça büyüttüğümüz sorunlarımızı daha çabuk ve kolay aŐabiliriz.

Sanadır inancım, güvenim, bağlılığım.

Ey uluların ulusu,

Merhametini ve rahmetini esirgeme benden.

Ne mutlu güvenerek, inanarak yolunda yryenlere ve bu ışıklı yola, darda kalmış olanlar davet edenlere.

AŐkınız bol olsun.

Yalansız Yaşamak

Hiç Őüphe duyulmasın ki, yalan hayatımızdan ne kadar uzak olursa mutluluk ve anlamda bir o kadar yakın olur. Yalanlarla örülmüŐ, yalan ve sahtekarlıkların yaygın olduğu bir yaşam anlamsız bir yaŐamdır. Belki bu ilk etapta direkt olarak farkına varılan bir durum değil, ancak adımız kadar emin olalım ki yalan bize anlamsızlık ve mutsuzluk getiriyor.

Bir takım gerekçeler ileri sürerek yalanı meŐru hale getiren dŐnceleri Őiddetle ret ediyoruz. Gerekçesi ne olursa olsun, sonuçları ne kadar olumsuz olursa olsun ve yalan yerine gerçekleri dile getiren kişinin aleyhine olursa olsun, kesinlikle yalan ret edilmelidir. **Her Őart altında ve her aleyhte durumda bile mutlaka yalan yerine doğrularını tercih etmek bir yaşam biçimi olmalıdır.**

Bu söylediklerimiz belki alıŐagelmiŐ toplum ve yaşam gerçekliğine uzak ideal Őeyler olarak algılanabilir. Bu yanlış bir algılama olur. Yani toplumsal hayatın dayattığı gerçekler diye bazı gerekçelerin arkasına saklanmamak gerekiyor. Varsın toplumsal zorunluluklar hayatın bir çok alanında, örneğin siyaset, ticaret ve daha başka bir çok alanında yalanı dayatıyor olsun. Varsın bazı çıkar hesapları olan uyanıklar, kar hırsı ile yanıp tutuŐan dzenbazlar yalanı meŐrulaŐtırmaya çalıŐsınlar. Biz bütün bu -neredeyse genel kabul görmüş- gerekçelerin hiç

birisinin insanı mutlu ve anlamlı bir hayatın sahibi yapmayacağına inanıyoruz. Aksine, mutsuz, huzursuz ve başarısız bir hayatın sahibi yapar.

Yalanla, sahtekarlıkla, dolandırıcılıkla, yüzeysellekle, yapaylıkla hiç bir menzile alınmaz. Belki kısa vadede bazı işler oluyormuş gibi görünür. Ama uzun vadede kesinlikle sonuçları hüsrana olur.

Her şeyden önce yalansızda, samimiyetle de, mertlikle de, doğru ve dürüst davranarak da siyaset, ticaret yapılır. Dostluklar ve ilişkiler bu eksenle ve bu temelde olursa başarılı olunur. Yani yalan söyleyerek, sahte işler yaparak hiç bir başarı elde edilmez. Bazıları bunu ısrarla dayatsa da, “filanca kişi şöyle yaptı bak sonunda başarılı oldu, işte bu devirde uyanık olacaksın, en kısa yoldan hiç kimsenin gözünün yaşına bakmadan köşeyi döneceksin” gibi söylem ve davranışları kesinlikle ret etmeliyiz.

Neredeyse genel kabul görmüş olan ve yaşamın bütün sahalarında yansımaları bulan çıkarıcılık, hilekarlık, sahtekarlık, haksızlık, yalan... yerine bizler ısrarla bu kavram ve bu kavramlarda hayat bulan düşüncelere, eylemlere karşıyız/karşı olmalıyız. Bizler, bu tür şeylerin iddia edildiği gibi başarıyı ve mutluluğu getirmediğine inanıyoruz. Aksine, başarıyı, mutluluğu, anlamlı hayatı, toplumsal düzeni sağlayan yalan yerine mertliktir, sahtekarlık yerine dürüstlüktür, yapaylık yerine samimiyettir.

Hastalık

İnsanın yaşama dair bazı önemli detayları öğrenmesi/görmesi için ille de hastalanması gerekmiyor. Ancak gözlem ve deneyimlerimize güvenerek diyebiliriz ki insanların, hepsi olmasa bile çoğu hastalandıklarında bir çok gerçeği daha doğru kavıyorlar.

Her ne kadar da böyle bir sonuca ulaşmak gibi bir amacımız olmasada neticede çıkardığımız sonuç; hastalığın insana bir çok şeyi anlamada, öğretmede, kavramada iyi bir deneyim olduğu sonucudur. Gönül arzu eder ki, insanoğlu hastalanıp acılar içinde kıvranmadan da bazı gerçekleri kavrasın. Fakat insanoğlu tehlike kapıya dayanmadan önlemini almıyor. Sağlığında bazı önemli gerçekleri, değerleri bilmez ya da hasta olmak için vücuduna, ruhuna zararlı ne varsa ondan korunmaz. Hatta bazı durumlarda sağlığını bozacağını bile bile bazen yanlış davranışlar içine girer.

İnsanın hastalanması beraberinde bir çok soruyu ve sorunu da getiriyor. Bir taraftan hastalığın nedenlerini sorgulama, diğer taraftan iyileşmek için tedavi imkânları. Bütün bunlar bir yana, vücut kendini tekrar eski düzenine koymak için var gücüyle çabalamaktadır. Hastalığa yol açan bakterilere, mikroplara, virüslere karşı insan bedeninde bizlerin göremediği amansız bir savaşım var.

İnsanlar hastalandıklarında yeni bir sürece girmiş olurlar. Bazı insanlar en hafif ve etkisi, tahribatı az olan bir gripte dahi bu süreci yakalayabiliyorlar. Bazı insanlar da en amansız hastalığa yakalansalar bile eski süreçlerini devam ettirebiliyorlar.

Hastalık insana bazı yaşamsal gerçekleri, neyin öncelikli olduğunu hatırlatıyor. İnsan en çok hastalandığında Yaratıcısını arıyor, anıyor. Hastalık bazı gerçeklerin kavranmasında bir başlangıç oluyor. Hastalık, ölüm gerçeğinin hissedilen işareti gibi. Bu işarettten gereken anlamları çıkaranlar için yaşamlarını yeniden gözden geçirebilecekleri bir süreç başlıyor. İnsan hastalandığında, bedeni takatsiz kaldığında, ağır acılar içinde kıvrandığında o güne değin kendisi için önemli saydığı bir çok önceliğı, mesela çok para kazanmak, servet sahibi olmak, iktidarlı, şöhretli, mevki makam sahibi olmak gibi yığınla uğraşın boş, anlamsız olduğunu görür. Tekrar eski sağığına kavuşmak için bütün servetini vermeye hazırdır. Yeterki bir an önce bu acılardan kurtulsun. Ancak genelde bu süreç başladığında, iş işten çoktan geçmiş oluyor. Bundan sonra o insana hayıflanmak, dövnmek, giden günlere yanmak kalıyor.

Böylesi bir durumda insanın aklına Jorge Luis Borges'in 'Anlar' adlı şiiri ile William Shakespeare'in 'Yaşam ve Korku' adlı şiiri geliyor.

Borges'in 'Anlar' adlı şiiri şöyle:

*Eğer, yeniden başlayabilseydim
Yaşamaya,
İkincisinde, daha çok hata
Yapardım.
Kusursuz olmaya çalışmaz, sırtüstü
Yatardım.
Neşeli olurdum, ilkinde olmadığım
Kadar,
Çok az Şeyi
Ciddiyetle yapardım.
Temizlik sorun bile olmazdı asla.
Daha çok riske girerdim.
Seyahat ederdim daha fazla.
Daha çok güneş doğuşu izler,
Daha çok dağa tırmanır, daha çok
Nehirde yzderdim.
Dondurma yerdim doyasıya ve daha
Az bezelye.
Gerçek sorunlarım olurdu
Hayali olanların yerine.
Yaşamın her anını gerçek ve verimli
Kılan insanlardandım ben.
Yeniden başlayabilseydim eğer,*

*Yalnız mutlu anlarım olurdu.
Farkında mısınız bilme.
Yaşam zaten budur.
Anlar, sadece anlar
Sizde anı yaşayın
Hiç bir yere yanında termometre, su,
Şemsiye ve paraşüt almadan,
Gitmeyen insanlardandım ben.
Yeniden başlayabilseydim eğer,
Hiç bir şey taşımazdım.
Eğer yeniden başlayabilseydim,
İlkbaharda pabuçlarımı fırlatır
Atardım.
Ve sonbahar bitene kadar yürürdüm
Çıplak ayaklarla.
Bilinmeyen yollar keşfeder, güneşin
Tadına varır,
Çocuklarla oynardım, bir şansım
Olsaydı eğer.
Ama işte 85'indeyim ve biliyorum...
Ölüyorum...*

Bazı kimseler farklı algılayıp yorumlasa da bizce Borges'i tamamlar şekilde William Shakespeare de şöyle bir değerlendirmede bulunuyor:

*İnsanların çoğu sevmekten korkuyor,
Kaybetmekten korktuğu için.
Sevmekten korkuyor,
Kendisini sevmeye lâıyk görmediği için.
Düşünmekten korkuyor,
Sorumluluk getireceği için.
Konuşmaktan korkuyor,
Eleştirilmekten korktuğu için.
Duygularını ifade etmekten korkuyor,
Reddedilmekten korktuğu için.
Yaşlanmaktan korkuyor,
Gençliğinin kıymetini bilmediği için.
Unutulmaktan korkuyor,
Dünyaya iyi bir şey vermediği için.
Ve ölmekten korkuyor,
Aslında yaşamayı bilmediği için.*

Bütün bu belirtilenlerden yola çıkarak, kendi yaşamımızı hastalanmayı beklemeden de gözden geçirebiliriz. Bizler için gerçekten öncelikli olan nedir?

Yaşamımız nasıl bir seyir içinde?

Hayatımıza gereken anlamı ve önemi veriyor muyuz?

Yaşamı, dünyayı, evreni ne kadar tanıyoruz?

Kendimizi ne kadar tanıyoruz?

Yaşamdan beklentilerimiz neler?

Bencil, bireyci, rüşvetçi, yoz... bir yaşam sahibi miyiz?

Yoksa erdemli, özgeci, ahlâklı, onurlu... bir yaşam sahibi miyiz?

Bir takım toplumsal, siyasal, ekonomik kaidelere tâbi bir yaşamımız mı var, yoksa özgürlükçü, değerlere bağlı bir yaşamımız mı var?

Her şeyden önemlisi de, yaşamımızı ne kadar kendimiz yönlendiriyoruz?

Kendimiz özgür irademizle yaşamımızı yönlendiriyor, belirliyor sanırken arka planda başka aktörler, başka hesaplar mı var?

Kendimize karşı ne kadar samimi ve dürüstüz?

Sorulara verilen cevaplar ne kadar samimi ve içten?

Yoksa herkesi kandırmaya, aldatmaya çalıştığımız gibi kendimizi de mi aldatıp, kandırıyoruz?

Kendimizi sorgulamaya, yanlışlarımızı, hatalarımızı tespit etmeye, doğrularımıza güvenmeye, bunun sonucunda da anlamlı bir yaşama, zgr, gerçekçi, dolu dolu, dostça, paylaşımcı bir yaşama var mıyız?

Öyleyse buyurun...

İnandığımız Allah

Bizlerin hayattaki bütün çabası, çalışması, hedefi anlamına uygun bir yaşamın sahibi olmak içindir. Yüce yaratıcının sonsuz güzellikler btn olarak bizlere Őunmuş olduğu bu yaşamı, bu güzelliklere uygun Şekilde yaşamaktır.

Yaşam; sevgi zerine ŐekillenmiŐtir, sevgiden zuhur etmiŐtir. Sevgi, bizleri anlamaya, anlamına uygun bir yaşama götüren anahtar niteliğindedir.

Sevgiden dolayı oluŐmuş olan yaşam ne yazık ki çoğunlukla adeta oluŐum gerekçesine zıt bir Şekilde yaşanılıyor/yaŐatılıyor.

Neden bu böyle?

Bunun birden fazla nedeni var. Konumuz ‘‘neden insanlar sevgiden oluŐmuş yaşamı özüne aykırı bir Şekilde yaŐıyorlar?’’ değil.

Asıl konumuz inandığımız Allah'ın esas itibariyle başlı başına sevgi olduğudur.

Bizlerin inandığı, bağlandığı, tabii olduğu, layık olmaya çalıştığı Yaratıcının, insan aklının alamayacağı kadar sonsuz ve sınırsız bir sevgisi ve merhameti vardır.

Merhameti, af ediciliği, yüceliği, sevgisi insani kriterlerle kıyaslanmayacak kadar büyük, sonsuz ve sınırsızdır.

Bu noktada insan aklının bu sevgiyi açıklamaya gücü yetmez.

Gücü ancak onun kavranmayacak kadar sonsuzlukta,
sınırsızlıkta olduğunu açıklamaya yeter.

Eğer insanda bu sevgi oluşmuşsa cennetin, cehennemnin bir
anlamı kalmıyor. Yunus Emre'nin de belirttiği gibi;

Cennet cennet dedikleri
Birkaç kşkle birkaç huri
İsteyene ver sen onu
Bana seni gerek seni.

Bizlerin inandığı Allah, savaşı kullarına telkin eden, korkutucu,
cezalandırıcı bir Allah değildir.

Bizlerin inandığı Allah, dili, cinsiyeti, rengi, dini, kavmi farklı
diye insanları ayırt edip sırf bu özelliklerinden dolayı bazı
insanları cezalandıran ve ya mkafatlandıran bir Allah değildir.

Bizlerin inandığı Allah, insanların kendisi için savaşıp kavga
etmelerini isteyen bir Allah değildir.

Bizlerin inandığı Allah, merhameti/sevgisi/şefkati sonsuz ve de
sınırsız olandır.

Bizlerin inandığı Allah, doğuştan gelen bir özellik olan kavim, irk, dil, cinsiyet gibi nedenlerden dolayı insanlar arasında ayırım yapmayandır. Adaleti gerçek adalet olandır.

Cehennemden korktuğumuz için Allah'a inanmıyoruz. Cenneti hedeflediğimiz için, cennete çok gitmek istediğimiz içinde Allah'a inanıp ibadet etmiyoruz.

Bunlar bizlerin inanması ve ibadet etmesi için basit gerekçeleridir.

Bizlerin inanması ve ibadet etmesi cennet sevgisi, cehennem korkusu için değildir. Şükürden, yaşamın –var olmanın- güzelliğinden dolayıdır.

Allah sevgisi, Allah'ın sonsuz güzellikleri karşısında şükürdür inanmak ve ibadet.

Başlı başına var olmak, yaşıyor olmak, nefes alıp vermeyi bile soylu bir olay olarak algılamak bile yeterlidir inanç ve ibadet için.

Ŗkr Sahibi Olmak

Bir çok kavramda olduğu gibi Ŗkr kavramı da gerçek anlamından farklı olarak anlaŖılıyor, yorumlanıyor.

Arapça'dan gelen bu kelimenin sözlük olarak anlamı: *“Tanrı'ya duyulan minneti dile getirme, mutlu bir olay veya durumdan, yapılan bir iyilikten duyulan hoŖnutluęu bildirme”*dir.

Çoğunlukla gerçek anlamından uzak bir Ŗekilde var olanla yetinmek, tembellik, miskinlik veya çok maddiyat sahibi olanların ifadesi olarak algılanıyor, anlaŖılıyor. Oysa Ŗkr, aslında var olanla yetinmek, tembellik, miskinlik veyahut çok zengin olanların dile getirdikleri bir kavram, söylem değildir. Ŗkr sahibi olmak, bu yanlış algılamaların yerine var olanlara minnet duymak, var olanlardan hoŖnut olmak, anlamlı yaŖıyor olmak ve bunlardan yola çıkarak hayatın her alanında daha bir üst boyuta ulaŖmak istemenin en soylu bir ifadesidir.

Ŗkr ifadesi yaratıcıya, rahmeti ve bereketi sonsuz olana, esirgemesi ve baęıŖlaması sınırsız olana güvenmenin, bağlanmanın somut olarak sözle, davranıŖla dile getirilmesidir, davranıŖa yansıtılmasıdır.

Ŗkr etmek, Ŗkr sahibi bir kiŖilik olmak bir memnuniyetin göstergesidir.

Ŗkr sahibi olmak, yaŖamın anlam ve önemini kavramıŖ olmanın, yaŖıyor olmanın, bir cana (ruha) sahip olmanın ne demek olduğunun bilincinde olmanın, her nefes alıŖ veriŖi bile bir mucize olarak benimsemenin ifadesidir.

Maddi olanaklardan ve maddiyat ile ilintili bazı standartlardan uzak olmak, Ŗkr sahibi olmak önünde bir engel değildir. Ŗkr etmek için maddiyatımızın diğer bir çok insanın çok çok üstünde olması gerekmiyor. Kaldı ki maddi olanaklar aıŖından sorun yaŖamayanların Ŗkr sahibi oldukları, sırf maddi olarak güvencede oldukları için Ŗkr ettikleri/etmeleri gerektiği ve maddi imkanları az olanların Ŗkr yerine isyan halinde oldukları/olması gerektiği kaba bir varsayımdan öte bir Ŗey değildir.

Maddiyatımız yok diye Ŗkr yerine isyan ediyorsak, bu bir noktada kaba bir tanımla nankörlük ediyoruz demektir. Eğer Ŗkr etmek için tek sorun maddiyatsa, bizler Ŗkr ettiğimiz oranda maddiyata da sahip oluruz. Çünkü Ŗkr demek, Ŗkrn bilincinde olmak bile maddi ve diğer bir çok olanağın alt

yapısının olduğunun Őuurunda olmak demektir. Bu noktada Şükür, insanlık bilince ulaşmak demektir.

Şükür etmemiz için çok paramız olması gerekmiyor. Kaldı ki Şu yaŐamdaki yegane amacımız maddiyatsa, kişi azimli olduktan sonra ve her türlü yolu mubah gördükten sonra maddiyata da sahip olur.

Şükür, var olan, sahip olduğumuz her Şeyin, basta canımız olmak üzere, duygumuz, bilincimiz, bedenimiz, düŐüncemiz olmak üzere, cümle kainatın ve onu oluŐturan her varlığın ve bu varlıklardaki her zerrenin ayırdın da olmak, onun (nemli) bir parçası olduğunun idrakinde olmaktır. Bu idrak kişiyi yaşamın her alanında, maddiyat da dahil bütün alanlarında başarılı kılar. telerin ötesine yol almasını sağlar. İçsel bütünlüğü ve barıŐı, hem kendisiyle, hem çevresiyle, hemde doğayla barıŐı sağlar.

Basit ve ucuz yaklaŐımlar, kiŐiden kaynaklanan cümle olumsuzluklar, geliŐmemiŐ bilinç ve algı yetersizliği sonucu kaçınılmaz olan maddi ve manevi yenilgilerin sebebi Şükür etmek değildir. Dolayısıyla bu yenilgilerden, baŐarısızlıklardan dolayı Şükür etmeyi olumsuz değerlendirenler yanılığı içindedirler.

Bizler şükür sahibi, her daim şükür edenlerden olmak gayesinde olanlarıdır.

Ey mevlam

Bizlere bahşettiğin cümle varlıklar için sana hamd u senalar olsun

Bizi varlığından var ettiğin

Ehlibeyte bende kıldığın

Erenlerin nurlu yolundan yürümeyi nasip eylediğin için

Şükürler olsun

Allah'a Sıgınmak

İnsan kendi içinde hep yalnızdır. Yalnızlığını bir takım sahte, sanal, yanlış şeyle doldurmaya çalışır. Bu kendini kandırmaktan başka bir Şey değildir.

İnsanın iç yalnızlığı gerçek anlamda hiç bir zaman dolmaz. Yani bir takım maddi hesaplar ve buna dayalı bir yaşam boş bir yaşamdır. Örneğin kişi sanıyor ki; huzuru, mutluluğu parasal olarak güçlendi mi elde eder. Bu yanlıştır. İnsanın yığınla kağıtları –ki bu değerli kağıtlara para diyorlar– olsun, insan yine yalnızdır. Bu demek değil ki; insanlara yoksul bir yaşam öneriyoruz. Aksine. Elbette insan maddi olarak rahat etmek zorunda. Fakat unutulmaması gereken, insan nasıl karnını yiyeceklerle dolduruyorsa ve açlığını gideriyorsa, aynı zamanda manevî açlığını da doyurmalıdır. Bunu yaparken de bazılarının düştüğü yobazlığa düşmemelidir. Hurafeleri, boş inançları bir kenara fırlatıp, Allah'a sığınmalıdır. Maddi, manevî bütün açlıkların doyurulduğu, yoksunlukların giderildiği tek yer orasıdır.

İnsan sadece bazı anlarda değil, her zaman için Allah'a sığınmalıdır. Öyle gösterişten değil, yapmacık, yüzeysel, biçimsel değil; iten, samimice Allah'a sığınmalıdır. Böylece içindeki kuşkuları giderir, duygu ve düşüncede netleşir, arınır, temizlenir pirpak olur.

Doğrusu bu değil mi? Pirüpak bir yaşam o kadar uzak değil. Bu yaşama giden yollar da sanıldığı gibi tuzak/tuzaklarla dolu değil.

Öyleyse yapılması gerekeni yapalım mı?

Bütün yanlışlardan, hatalardan, günahlardan Allah'a sığınırım.

Esirgemesi ve rahmeti bol olan Allah'a sığınırım.

Bütün kirliliklerden, aşağılık pazarlıklardan, zalimlerden, ihanetlerden, hainlerden, zulümlerden, merhametsizliklerden, sömürüden, adaletsizlikten kaçıp Allah'a sığınırım.

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'tan dostluğu, güzelliği, sevgiyi, paylaşımı, samimiyeti, kardeşliği, hayırlı işleri dilerim.

Zalimin zulmünden, kötünün şerrinden, hainin ihanetinden, kaypağın kalleşliğinden sana sığınırım.

Sen esirgeyen ve bağışlayansın.

Sen kalplerden geçenleri dahi bilensin. Sen şah damardan daha yakın olansın.

Günahımla-sevabımla, bütün aczim ve acemiliğimle, çırılçıplak üryan-püryan huzurundayım.

Merhameti yalnız senden dilerim.

Sen tek ilâhımsın.

Herkesi kandırabilirim, kendimi dahi kandırabilirim ama senin huzurunda aczim anlatılmaz.

Sen bütün yanlışlarıma, hatalarıma, aczime, gnahlarıma rağmen esirgemesi ve koruması sonsuz, sınırsız olan yaratıcısın.

Huzurunda senden hidayet dilerim.

Dünyanın ilesinden, Őeytanın hilesinden, zalimin sillesinden sana sığırım.

Gerçeğe H!

İnancımız Gcmzdr

Bütün insanların yegane amacı anlamına uygun, mutlu, huzurlu, dolu dolu bir yaşamın sahibi olmaktır. Bütün çaba, çalışma, didinme, uğraşma, anlam verme, arayış, fedakarlık... bunun içindir; anlam ve mutluluk dolu bir yaşam içindir.

Anlam ve mutluluk dolu bir hayata ulaşan veya böylesi bir hayata yakın olanlar başarılı olanlardır. Başarılı olmak içinde güçlü olmak gerekiyor.

Burada hemen bir parantez aıp başarı ve gücün standart bir tanımı olmadığını ve bunların göreceli, yani kişiden kişiye göre farklı olduğunu belirtelim. Bu manada başarının kriteri belli bir makam ve para sahibi olmak değildir. Elbette maddiyat oldukça önemlidir. Ama çok maddiyata sahibi olmaktan ziyade maddi anlamda namerde-merde muhtaç olmadan ve toplumsal bir yarar gözetilerek sürdürülen bir yaşamın sahibi olmak esas alınması gerekendir. Bizlerin bakış aışı bu çerçevededir.

Tekrar konumuza dönersek; güçlü olan başarılı olur, başarılı olan mutlu olur.

Nasıl güçlü olacağız?

İnancımız olan Alevilik bu noktada bizleri güçlendiren en temel dinamiktir.

Çokça çaba sarf edip bir türlü basit (bize göre) isteklerimizin, özlmlerimizin gerçekleşmemesi karşısında umutlarımızı kaybedip bir köşeye oturduğumuzda, artık pes edip her şeyin sonuna geldiğimizi düşündüğümüzde; bize yine en büyük dayanak samimice, çıkarsız inandığımız inancımızdır.

İnancımız gücümüzdür.

İnancımız, bu noktaya gelmememiz için ve geldikten sonrada gücümüzdür.

İnancımız, hedefimiz/hedeflerimiz için adeta itici bir dinamo, zafere ve hedeflere taşıyıcımızdır.

Aleviliğe inanıyorsak asla yalnız kalmayız ve asla darda, zorda kalmayız. Bozatl Hızır her dem hazır ve nazırdır. Şahların sahi, Şah-ı Merdan Ali her zaman yanımızdadır. Cümle peygamberler şefaathimiz, Ehlibeytin nuru yol göstericimizdir.

Ehlibeyt'e, Hz. Ali'ye, On İki İmamlar'a, Hacı Bektaş'a, Pir Sultan'a, Bozatl Hızır'a ve cümle yol ulularına, pirlere, erenlere inanıyor olmak bile başlı başına inanlar için tükenmez bir güç kaynağıdır. Sürekli olarak ışık saçarak yol gösteren delildir.

Alevi inancına inanıyor olmak kişiyi zorlu hayat yolunda çok badireleri kazasız, belasız ve sapasağlam olarak atlatıp yoluna

devam etmek demektir. Ancak hemen altını çizelim ki öyle yzeyssel ve basit olarak inanmak, veya bir takım çıkarlar, beklentiler, hesaplar yaparak inanmak kişiyi hiç bir menzile götürmediği gibi, böylesi bir yaklaşım Alevi inancının özüne aykırı bir yaklaŐımdır da.

Alevi inancına inanmak, beraberinde sorumluluklarda getiriyor.

Lafızda kalan, ucuz hesaplar sonucu ortaya çıkan bir inançla kişi menzil almadığı gibi gerisin geriye de gitmeye mahkumdur.

Aleviliğe inanmak güçlülüğü beraberinde getiriyor. Güçlülük de başarıyı, baŐarıda mutluluğu.

Neden böyle?

Neden Aleviliğe inanan insan güçlü oluyor?

Çünkü Aleviliğe inanan insan, insan olmanın bilincine varıyor.

Aleviliğe inanan insan aynı zamanda belli bir eğitim, öğrenim ve disipline de açık oluyor. Alevilik bu anlamda kişiyi eğitiyor. Kişinin eğitim yoluyla ham ervahlıktan çıkıp insani kamil olmasını hedefliyor.

EĞitim, Ğrenim, disiplin, anlam verme, manaya ulaşmak/ulaŐmaya çalıŐmak kişiyi güçlendiriyor.

Alevilik inancı gücümüzdür derken buna vurgu yapıyoruz.

Yoksa kişi “ben artık Aleviliğe inanıyorum, Bozatlđ Hızır beni yalnız bırakmaz, Hz. Ali her zaman benimdedir” basitliğine indirgerse inanmayı, yanlış bir davranış sergilemiş olur.

Israrlar tekrarlayalım; Aleviliğe inanmak bizlerin en temel kaynağı ve gücüdür. Bu inanmak beraberinde kişiliğimizi olumlu ve doğru manada geliştirip güçlendirir. Bu inanmış, temiz, samimi, mert, doğru, yalđn... kişilikle ulaşmayacağımız menzil, aşmayacağımız engel, çzmeyeceğimiz sorun yoktur. Alevilik aşkının ateşiyle yıkanmış, arđnmıř bir canında elbette şah-ı Merdan her zaman yanındadır ve Bozatlđ Hızırda yardımcıdır.

Hızır Her Zaman Hazır Ve Nazırdır

*Karanlık bir gecede
gözlerim seçmez olmuşken hiç bir şeyi
uçurumun eşiğine gelmişken
ve artık adım adım yok oluşa yürüyorken
Hz. Hızır'dır beni yok oluştan kurtarıp cümle varlığa dahil
olmamı sağlayan*

Zaman değişmiş, uçurumların boyutu ve derinliği değişmiş, karanlığı aydınlığa çeviren teknoloji gelişmiş ancak Hızır'a olan ihtiyaç değişmiyor.

Zahiri manada Hz. Hızır'a belki ihtiyaç eskisinden azdır. Belki öyle bir zaman gelecek zahiri bir takım ihtiyaçlar için Hızır'a hiç başvurulmayacak. Ancak içsel manada insanoğlu yaşadığı müddetçe Hz. Hızır'a ihtiyaç duyacak ve Hızır insanoğlu var olduğu sürece insanlara yardım etmeye devam edecektir.

Hızır aleyhi selam salt bir dönem var olan veya bazı yaşamsal ihtiyaçların temini konusunda başvuru ve yardım umulan bir varlık değildir. Olayı böyle değerlendirmek inançlara kaba bir yaklaşım göstermektir. Hz. Hızır ve bu çerçevedeki inanç çok kadim bir inançtır. Adeta insanoğlunun genlerine işlenmiş ve

kalıtsal hale gelmiştir. İnsanoğlu çoğu kez farkında olmadığı halde yaşadığı her zorlukta, çektiği her sıkıntıda başvurduğu, yardım istediği ana kaynak Hz. Hızır'dır.

Bir çok coğrafyada, farklı topluluk ve kültürlerde bizdeki algılama, uygulama ve adlandırma ile biçimsel farklılıklar taşısa da öz olarak Hızır ve Hızır'a inanç vardır. O topluluklarda bunun adı Hızır olmasa bile, biçimsel ve simgesel farklılıklar olsa bile özde aynı inanç mevcuttur. Dediğimiz gibi, bu inanç adeta insanoğlunun genlerine işlemiş bir inançtır. Dolayısıyla her toplulukta bir şekilde vardır. Bazı topluluklarda çok derin bir bağlılık ve bu inanç konusunda bir bilinç vardır, bazı toplumlarda ise üstü örtülmüş bir şekilde varlığını çok görünür olmamasına rağmen sürdürmektedir.

Hz. Hızır'ın her daim var olduğu, topluluğun gündelik yaşamında yer aldığı, kültürel olarak yaşatıldığı ve en önemlisi de inançsal ritüellerde önemli şekilde yer aldığı toplumlardan biriside Alevi toplumdur.

Biz Aleviler için Ocak ve şubat ayları (daha çok şubat ayınının 13-14-15. günleri) Hızır aylarıdır. Bu zamanlarda  günlük Hızır orucu tutarız.

Hızır bizler için bolluktur, berekettir. Dilde dileklerimiz, gönülde muratlarımızın kabul olmasına vesile olmandır. Devlet

(maddiyat anlamında) isteyenlere devlet, evlat isteyenlere hayırlı evlat verilmesine vesile olandır.

Hızır demek, her türlü zorluğun aşılması, her tür sıkıntının giderilmesidir.

Yolda, darda, zorda kaldığımızda ilk carımıza yeten ve bizlerin tekrar zorluklarımızı aşarak doğru yolu bulmamıza vesile olan Hızır'dır.

Hızır, bizler için her zaman hazır ve nazırdır. Bu doğruya inandıktan sonra bizler hiç bir sorunun, sıkıntının, zorluğun altında ezilip klmeyiz. Her zaman ve her şart altında Hızır'ın bizlerin carına yetişeceğine inandığımız vakit aslında bir çok zorluğu yendiğimiz vakittir de. Hızır, bizlerin özünde saklı. Bize düşen zmzdeki Hızır'ın yine bize ulaşmasını sağlamaktır.

Kemalet Yolunda Sabir Etmek, Rıza Göstermek ve Şükür Sahibi Olmak Gerekiyor

Maddedeki zn ortaya çıkabilmesi için belli başlı aŐamalardan geçmesi gerekiyor. Belli iŐlenme aŐamalarından sonra maddenin zndekiler aıŐa çıkıyor. Böylece madde daha kullanıŐlı, verimli hale geliyor. Aynı iŐlenme aŐamalarının ruh içinde geçerli olmadığını kim bile bilir ki?

Nasıl ki madde iŐlendikten sonra maddenin özündeki cevher ortaya çıkıyorsa ve madde ham halinden daha farklı ve gelişmiş olarak deŐer görüyorsa; aynı durum neden ruh için geçerli olmasın?

Ruhta yledir. Ham ervahıtır. Kemalete ulaŐabilmesi için belli başlı aŐamalardan geçmesi gerekiyor.

Bu aŐamalarda inancımızın temeli olan Dört Kapı Kırk Makam ile netleŐmiŐ ve kemalet sahibi, olgun/kamil insan, gerçek manada insan, sadece surette deŐil, suret ile beraber ruhta da insan olmak isteyen herkesin hizmetine sunulmuŐtur.

Madde gibi ruhunda iŐlenmesi ve ruhtaki cevherin, asıl zn ortaya çıkarılması gerekiyor. Bu z ortaya çıktıkça insan kemalet sahibi olur. Ham ervahlıktan çıkıp insan-ı kamil olan bir insanda gerçek manada insan olmuŐtur.

Kamil insan, olgun insan cümle hakikat gerçeklerine vakıf olmuş olan insandır.

Amaç budur; insan olmak. Kamil, olgun, kemalet sahibi insan olmak. Hakikat sırrının bilincine ulaşmış insan olmak.

İnsan-ı kamil olmak için belli aşamalardan geçmek gerekiyor. Bu aşamalardan geçmek için sabırlı olmak, rıza göstermek ve her zorluğa karşın şükür sahibi olmak gerekiyor.

Bu kavramların daha iyi anlaşılabilmesi için, hayatta karşılık bulacak şekilde yorumlamamız gerekiyor.

Sabır

Sabır; yürünen yolda asla pes etmeden, gerekçelerin arkasına saklanmadan, hiç kimseyi suçlamadan, yüce yaratıcıya inanıp güvenerek yoluna aşkla, umutla, kararlılıkla devam etmektir.

Sabır; Haktan başkasına dert yanmamaktır. Bir kemalet belirtisidir sabır.

Sabır; şartlar ne kadar aleyhte olursa olsun, menzil ne kadar uzak olursa olsun yine de bu hedefe ulaşmak için pes etmeksizin amaca yürümektir.

Sabır; Hz. Eyüp misali zorlukların ve engellerin hesaba sığmayacak kadar çok oluşuna prim vermeksizin hedef olan gerçeklerin ışığına yürüyor olmaktan vazgememektir. Bedensel

ve ruhsal yorgunluğun son raddesine varıncaya dek, Hakkın yolundan ayrılmadan gerçeklere ulaşıyor olmanın bilinciyle her derdi derman bilip yolu sürmektir.

Ulu Hünkar Hacı Bektaş Veli'ninde buyurduğu gibi, “murada ermek, gerçeklere ulaşmak ancak sabır ile mümkündür.”

Rızalık

Rızalık hoşnut olmaktır. Başta insanın kendisiyle olmak üzere her Şey ile barışmasıdır.

Rızalık kabullenmedir. İradesi dahilindeki ve iradesi dışındaki akışı kabullenmedir.

Rızalık yakınmamaktır. Yakınmak, gerekçeler bulmak ham ervahların baş vurduğu araçlardır.

Rızalık veren ve razı olunan kimse kendisi ve cümle varlıkla barışık olduğu için, gücünün bilincinde olduğu için yakınmak yerine yakınılacak durumu ortadan kaldıran kişidir.

Böylelikle razı olmayı ve razı etmeyi adeta yaşam biçimi haline getirerek sadece iletişim içinde bulunduğumuz insanlarla değil, cümle varlığında bizden hoşnut ve razı olmasını sağlamak ve yine ulaştığımız varlık bilinciyle bizlerinde cümle varlığa rızalık vermemiz demektir.

Rızalık, Hz. Musa'nın ve Hızır Aleyhiselamın kerametlerinden bize yol göstermeye devam ediyor.

kr

kr, var olanla yetinmek, tembellik, miskinlik veyahut gök zengin olanların dile getirdikleri bir kavram, söylem değildir. kr sahibi olmak, bu yanlış algılamaların yerine var olanlara minnet duymak, var olanlardan hoşnut olmak, anlamlı yaşıyor olmak ve bunlardan yola gkarak hayatın her alanında daha bir üst boyuta ulaşmak istemenin en soylu bir ifadesidir.

kr ifadesi Yaratıcıya, rahmeti ve bereketi sonsuz olana, esirgemesi ve bağışlaması sınırsız olana güvenmenin, bağlanmanın somut olarak sözle, davranışla dile getirilmesidir, davranışa yansıtılmasıdır.

kr sahibi olmak, yaşamın anlam ve önemini kavramış olmanın, yaşıyor olmanın, bir cana (ruha) sahip olmanın ne demek olduğunun bilincinde olmanın, her nefes alış verişi bile bir mucize olarak benimsemenin ifadesidir. kr, var olan, sahip olduğumuz her şeyin, başta canımız olmak üzere, duygumuz, bilincimiz, bedenimiz, düşüncemiz olmak üzere, cümle kainatın ve onu oluşturan her varlığın ve bu varlıklardaki her zerrenin ayırdın da olmak, onun (nemli) bir pargası olduğunun idrakinde olmaktır.

Sözlerimizi Hacı Bektaş Veli'nin aşağıdaki önemli vecizesiyle bağlayalım.

Hakka talip olan kişi, başka murat isteme,
Dostun seninle beraber, başka vuslat isteme,
Bu dünya bir sofradır, arzular gelir geçer,
Eğer bizi buldun ise, başka murat isteme.

Uyku Glbankı

Bism-i Şah Allah, Allah!

Yattım Allah kaldır beni

Rahmetine daldır beni

Eğer vadem yetti ise, imam ile gönder beni

Yattım sağıma, döndüm soluma, sığındım

süphanıma,mürşidime,rehberime,pirime,melekler şahit olsun
dinime imanıma.

Kalkarsam Allah, kalkamazsam amentü billah.

Destur, Allah eyvallah.

Remzi Kaptan'ın zel Duaları

Varlığından Őüphe etmediğim
Darına durduğum, medet dilediğim
Varlığından var olduğum
Varlığıyla Őad u abat olduğum
Sanadır tüm yakarıŐlarım

Kainatı, nur-u Muhammed'le nurlandıran
İnsanı, keremler sahibi Ali ile idrake davet eden
Hızırđ İlyas ile birleŐtirip alemi canlandıran
Ademe Havva'yı yar edip halk eden
Sanadır tüm yakarıŐlarım

Ezelden ebede her dem var olansın
Gören göze ayan beyansın
İŐiten kulağa en hoŐ sedasın
Nice velileri varlığıyla buluŐturup hemhal edensin
Sanadır tüm yakarıŐlarım

Sanadır tüm yakarıŐlarım
Senden geldim, sana dönmektir muradım
Geldiğim gibi, pirpak olarak

Ey merhameti ve sevgisi sonsuz olan,
yüzüm yerde, zm darda
divanına durmuşum
bağışla beni.

Gnahkarım.
Divanına vardım, darına durdum
sen merhametlilerin en merhametlisinin
bağışla bu günahkar kulunu!

Bağışlayan ve esirgeyensin
bağışla beni, esirge beni
beni,
bütün kötülüklerden,
kendimden esirge.
Gerçekler demine H

Darına durdum, senden dilerim medet ey Şahların Őahı
Sen velilerin serdarı, keremler Őahısın
Sen uluların en ulusu, ycelerin en ycesisin
Sen ismin gibi Alisin
Senden dilerim medet ey Şahların Őahı

Ey evliyaların sultanı, velilerin serveri
Medet ya Ali

Sen aresizlerin, mazlumların dostusun
Zalimlerin korkusu, yezidlerin kabususun
Sen kahramanların en kahramanı
Yiğitlerin en yiğidisin
Medet senden ya Ali

Elimden bir Şey gelmez
Gnahlarımla, hatalarımla darına durmuŐum
Sen sultansın, bense kulunum
Senden dilerim medet
Medet ya Şahların Őahı

Hatalıyım, gnahkarım, tvbeliyim, acizim
Sonsuz denizinde bir damlayım
Beni arındır
Btnleştir beni sonsuzluğunla

Acizim
Acizliğimin farkındayım
Sen kudret sahibisin
Esirgeyen ve bağışlayanısın
Merhameti sonsuz olansın

Esirge beni
bağışla beni
Rahmet deryandan mahrum eyleme beni

İşte burdayım
Meydandayım
Darına durmuşum
Tvbeliyim
Kovma beni kapından
Kovma beni dergahından

Kesmişken umudunu her Şeyden ve herkesten
Kendinden bile kesmişken umudunu
Merhameti ve rahmeti sonsuz olan elbette seni yalnız bırakmaz.
Kapılma boş yere umutsuzluğa
Sığın ycelerin en yücesine.
Őahlarn Őahu
Mertlerin en merdi
Elbette carına yetiŐecektir

Bu yerlerin ve göklerin sahibi
Kalu beladan beri
Küntü kenzden beri
Seninle olan
Seni sevdiği iÇin halk eden
Elbette seni yalnız bırakmaz
Yeter ki sen iste
O vericidir
Yeter ki sen alici ol

Tek sığnağım sensin
Sana sığınırım merhametinden sual olunmayan
Hatalarımla, gnahlarımla, yanlışlarımla

Darına durdum
Senden af dilemiyorum
Raziyim senden gelecek her cezaya

Kinimi gider, kibrimi yok et
Ey uluların ulusu
Arındır beni

Su sonsuz aleminde bir zerre bile değilken
Cümle Őphelerden, isyanlardan
Bütün kötülüklerden sana sığınırım

Baki olan
Ezelden ebede var olacak olan sensin
Kinden, kibirden, hırstan
Kul hakkından sana sığınırım

Allah'ım,
inancım sanadır
gnahımla, yanlışımla, hatamla darına durmuşum
alemleri nurlandırdığın gibi gönlümü aydınlat
senin nurunla nurlanmaktır yegane emelim

Acizliğimden, gçszlğmden değil sana yakarışım
Sana yakarmam
Yarattığın cümle varlığa,
Kendi varlığıma
Anlam vermek ve şükran etmek istediğimdendir

Ey Allah'ım
Tek dileğim didarına nail olmaktır.
Beni yolumdan şaşıırma
Yolumu yolsuza, nursuza uğratma
Beni,
Yolu dosdoğru sürenlerden eyle

Allahım
Tüm hatalarımdan sana sığınırım
Sen esirgeyen ve bağışlayansın
Rahman ve Rahimsin

Allahım
Cehaletimi gider
Tvbelerimi kabul eyle
Sen ihsanı bol olansın

Allah'ım
Yüzüm yerde, zm darda
ryan-püryan huzurundayım
El aıp elaman dileyenim
Sen ki Gaffarsın
Cümle hatalarıyla kullarını kabul edensin
Kovma bu hatalı kulunu kapından.

Yüce Allah'ım
Biliyorum ki bu dünyada yaşıyor olmamın bir sebebi var
Biliyorum ki sevgiden dolayı cümle varlığı var eyledin
Biliyorum ki kullarına şah damarlarından daha yakınsın
Biliyorum ki her daim bir kapıyı açansın

Yüce Allah'ım
Beni
Bu sana sığınan ve senden yol göstermeni isteyen kulunu
dergahından kovma

Sen ki merhameti ve rahmeti sınırsız ve de sonsuz olansın
Merhametini ve rahmetini bu kulundan esirgeme yüce Allah'ım

İşte
Cümle varlığımla huzurundayım
Yardımlını benden esirgeme yüce Allah'ım
Dara düşmüş
Zorda kalmış bu kuluna bir yol göster
